

SMĚRNICE OBSAHUJÍCÍ KOLIZNÍ NORMY A NORMY MEZINÁRODNÍHO CIVILNÍHO PROCESNÍHO PRÁVA

Nejvýznamnější směrnice obsahující „proliferované“¹ – „disperzované“² kolizní normy:

1. Směrnice č. 93/13/EHS, o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách
2. První směrnice o jiném než životním pojištění č. 73/239/EHS, Druhá směrnice o jiném než životním pojištění č. 88/357/EHS, Třetí směrnice o jiném než životním pojištění č. 92/49
3. Směrnice č. 93/7/EHS, o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků
4. Směrnice č. 94/47/ES, o ochraně nabyvatelů ve vztahu k některým aspektům smluv o nabytí práva k dočasnému užívání nemovitostí (timesharing)
5. Směrnice č. 96/71/ES, o ochraně vysílaných pracovníků v rámci poskytování služeb
6. Směrnice č. 97/7/ES, o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku
7. Směrnice č. 99/44/ES, o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží
8. Směrnice č. 2000/31/ES, o elektronickém obchodu
9. Směrnice č. 2002/83/ES, o životním pojištění
10. Směrnice č. 2002/74/ES, o ochraně zaměstnance při platební nezpůsobilosti zaměstnavatele, která zavádí ustanovení pro přeshraniční případy (novela původní směrnice č. 80/987/EHS)
11. Směrnice č. 2005/56/ES, o příhraničních fúzích kapitálových společností
12. Směrnice č. 2002/47/ES, o dohodách o finančním zajištění
13. Směrnice č. 2002/65/ES, o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku
14. Směrnice č. 2003/8/ES, o zpřístupnění spravedlnosti v přeshraničních sporech stanovením minimálních společných pravidel pro právní pomoc v těchto sporech
15. Směrnice č. 2006/123/ES, o službách na vnitřním trhu – specifický případ

Další směrnice obsahující „proliferované“ – „disperzované“ kolizní normy

16. Směrnice č. 97/5/ES, o přeshraničních převodech
17. Směrnice č. 98/26/ES, o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry
18. Směrnice č. 93/22/EHS, o investičních službách v oblasti cenných papírů ve znění směrnic č. 95/26/ES, č. 97/9/ES a č. 2000/64/ES
19. Směrnice č. 97/9/ES, o systémech odškodnění investorů
20. Směrnice č. 98/26/ES, o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry
21. Směrnice č. 2001/17/ES, o reorganizaci a likvidaci pojišťoven

¹ Pojem užitý v rámci Green Book a práce na transformaci Římské úmluvy o právu rozhodném pro závazky ze smluv do Nařízení (Řím I, dnes Nařízení č. 593/2008)

² Pojem užívaný v Pauknerová, M.: Evropské mezinárodní právo soukromé. C.H. Beck, 1. vydání, Praha 2008, s. 41.

22. Směrnice č. 2002/47/ES. o dohodách a finančním zajištění
23. Směrnice č. 2002/87/ES, o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovny a investičními podniky ve finančním konglomerátu
24. Směrnice č. 2000/31/ES, o určitých aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodního styku v rámci vnitřního trhu
25. Směrnice č. 2002/58, o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací
26. Směrnice č. 72/166/EHS, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, ve znění směrnice č. 72/430/EHS a směrnice č. 84/5/EHS
27. Druhá směrnice č. 84/5/EHS, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel, ve znění směrnice č. 90/232/EHS
28. Třetí směrnice 90/232/EHS, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel
29. Směrnice 2000/26/ES, o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a o změně směrnic Rady č. 73/239/EHS a č. 88/357/EHS

Důsledky neprovedení směrnice:

- *Za splnění podmínek přímý účinek směrnice (pouze vertikálně vzestupný, přímý účinek horizontální dosud ESD neuznán)*
- *Nepřímý účinek směrnice – eurokonformní výklad*
- *Náhrada škody způsobené jednotlivci v důsledku neprovedení směrnice*

Kolizní normy obsažené ve směrnici jsou většinou vnitrostátně provedeny novelizací ZMPS (viz např. §§ 10a, 10b, 11a, 11b, 11c, 11d a 11e), zákonodárce však není důsledný, proto lze implementaci těchto směrnic najít i v jiných vnitrostátních předpisech.

PROVEDENÍ POŽADAVKŮ SMĚRNIC VE VNITROSTÁTNÍM PRÁVU

Ad 1 + 4 + 6 + 13)

Provedení v národním právu: § 51a OZ, resp. § 64 OZ

§51a OZ

Tato hlava zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství a upravuje ochranu spotřebitele ve spotřebitelských smlouvách a některé povinnosti při uzavírání spotřebitelských smluv.

§ 64 OZ

(1) Spotřebitel nesmí být zbaven ochrany dle předchozích ustanovení bez ohledu na právo, kterým se smluvní vztah řídí, pokud se budova či její část nachází na území České republiky nebo má-li spotřebitel trvalý pobyt v České republice.

(2) Stejná ochrana náleží spotřebiteli v případech, kdy se budova nebo její část nachází na území členského státu Evropské unie.

Ad 2)

Provedení v národním právu: § 10a ZMPS

§10a ZMPS

1) Pojistná smlouva uzavíraná v neživotním pojištění se řídí právním řádem toho členského státu Evropské unie nebo jiného státu Evropského hospodářského prostoru (dále jen "členský stát"), ve kterém je umístěno pojistné riziko. Účastníci smlouvy se mohou dohodnout na použití jiného právního řádu.

(2) Členským státem, v němž je umístěno pojistné riziko, je členský stát,

(a) na jehož území se nacházejí pojištěné budovy, jejich součásti, příslušenství a věci, které se v nich nacházejí, jsou-li pojištěny stejnou pojistnou smlouvou,

(b) kde je registrován dopravní prostředek bez ohledu na jeho typ,

(c) kde pojistník uzavřel pojistnou smlouvu na dobu čtyř a méně měsíců, která se týká pojistných rizik spojených s cestováním bez ohledu na pojistné odvětví,

(d) ve kterém má pojistník bydliště nebo sídlo, jednali se o případy, které nejsou uvedeny pod písmeny a) až c).

(3) Pokud pojistná smlouva obsahuje jedno nebo více pojistných rizik, která jsou umístěna ve více členských státech, je pro účely tohoto zákona považována za několik pojistných smluv, z nichž každá se týká toho pojistného rizika nebo jeho částí, které se nachází na území jednoho z členských států.

(4) Má-li stát několik územních oblastí s vlastní právní úpravou závazkových vztahů, pak se pro účely tohoto paragrafu považuje každá územní oblast za stát.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 3 se použije pouze tehdy, jestliže zákon nestanoví, že pro pojistnou smlouvu musí být použito českého práva, nebo jestliže právní řád jiného členského státu, ve kterém je umístěno pojistné riziko, nebo právní řád členského státu, jehož právní předpisy stanoví povinnost uzavřít pojištění, nestanoví použití svých právních předpisů bez ohledu na to, kterým právním řádem by se jinak pojistná smlouva řídila.

Ad 3)

Provedení v národním právu: směrnice provedena v zákoně č. 101/2001 Sb.

Tento zákon tedy stanovuje postup navrácení kulturních statků nezákonně vyvezených na území České republiky z jiných členských států Evropské unie (§ 1 zákona). Paragraf 4 pak zavádí postup při vyhledání a ohledání.

§ 4

Postup ústředního orgánu při vyhledávání a ohledání nezákonně vyvezeného kulturního statku

Ad 5)

Provedení v národním právu: původně z. č. 1/1992 Sb., o mzdě, který je od 1. 1. 2007 nahrazen nově platným zákoníkem práce, z. č. 262/2006 Sb.

§ 319 ZP

(1) Je-li zaměstnanec zaměstnavatele z jiného členského státu Evropské unie vyslán k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky, *vztahuje se na něho úprava České republiky, pokud jde o*

- a) maximální délku pracovní doby a minimální dobu odpočinku,
- b) minimální délku dovolené za kalendářní rok nebo její poměrnou část,
- c) minimální mzdu, příslušnou nejnižší úroveň zaručené mzdy a příplatky za práci přesčas,
- d) bezpečnost a ochranu zdraví při práci,
- e) pracovní podmínky těhotných zaměstnankyň, zaměstnankyň, které kojí, a zaměstnankyň do konce devátého měsíce po porodu a mladistvých zaměstnanců,

f) rovné zacházení se zaměstnanci a zaměstnankyněmi a zákaz diskriminace,

g) pracovní podmínky při agenturním zaměstnávání. *Věta první se nepoužije*, jsou-li práva vyplývající z právních předpisů členského státu Evropské unie, z něhož byl zaměstnanec vyslán k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb, pro něho výhodnější. Výhodnost se posuzuje u každého práva vyplývajícího z pracovněprávního vztahu samostatně.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. b) a c) se nepoužijí, jestliže doba vyslání zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb v České republice nepřesáhne celkově dobu 30 dnů v kalendářním roce. To neplatí, jestliže je zaměstnanec vyslán k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb agenturou práce.

Ad 7)

Provedení v národním právu: § 616/1 OZ

§616/1 OZ

(1) Prodávající odpovídá kupujícímu za to, že prodávaná věc je při převzetí kupujícím ve shodě s kupní smlouvou, zejména, že je bez vad

Ad 8)

Provedení v národním právu: zákon č. 480/2004 Sb.

§ 2 uvedeného zákona přebírá značnou část definic obsažených ve směrnici samotné, následující paragrafy opět kopírují směrnici, § 10 pak zavádí orgán dozoru:

§ 2

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) službou informační společnosti jakákoliv služba poskytovaná elektronickými prostředky na individuální žádost uživatele podanou elektronickými prostředky, poskytovaná zpravidla za úplaty; služba

je poskytnuta elektronickými prostředky, pokud je odeslána prostřednictvím sítě elektronických komunikací a vyzvednuta uživatelem z elektronického zařízení pro ukládání dat,

b) elektronickou poštou textová, hlasová, zvuková nebo obrazová zpráva poslaná prostřednictvím veřejné sítě elektronických komunikací, která může být uložena v síti nebo v koncovém zařízení uživatele, dokud ji uživatel nevyzvedne,

c) elektronickými prostředky zejména sítě elektronických komunikací, elektronická komunikační zařízení, koncová telekomunikační zařízení a elektronická pošta,

d) poskytovatelem služby každá fyzická nebo právnická osoba, která poskytuje některou ze služeb informační společnosti,

e) uživatelem každá fyzická nebo právnická osoba, která využívá službu informační společnosti, zejména za účelem vyhledávání či zpřístupňování informací,

f) obchodním sdělením všechny formy sdělení určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku fyzické či právnické osoby, která vykonává regulovanou činnost 2) nebo je podnikatelem 3) vykonávajícím činnost, která není regulovanou činností; za obchodní sdělení se považuje také reklama podle zvláštního právního předpisu. 4) Za obchodní sdělení se nepovažují údaje umožňující přímý přístup k informacím o činnosti fyzické či právnické osoby nebo podniku, zejména doménové jméno nebo adresa elektronické pošty; za obchodní sdělení se dále nepovažují údaje týkající se zboží, služeb nebo image fyzické či právnické osoby nebo podniku, získané uživatelem nezávisle,

g) automatickým krátkodobě dočasným ukládáním ukládání informací poskytnutých uživatelem, ke kterému dochází výhradně za účelem uskutečnění přenosu prostřednictvím sítě elektronických komunikací, přičemž doba uložení informace nepřesahuje dobu, která je pro zajištění přenosu obvyklá,

h) automatickým dočasným meziukládáním ukládání informací poskytnutých uživatelem, které slouží výhradně pro co možná nejučinnější následný přenos těchto informací na žádost jiných uživatelů.

V paragrafu 10 zákon zavádí orgán příslušný k doзору Dozor nad dodržováním zákona

§ 10

(1) Orgánem příslušným k výkonu dozoru nad dodržováním tohoto zákona (dále jen "orgán dozoru") je

a) pro šíření obchodních sdělení podle § 7 Úřad pro ochranu osobních údajů,

b) pro povinnosti vyplývající z § 8 odst. 3 příslušná profesní samosprávná komora zřízená zákonem.

(2) Orgán dozoru působí jako kontaktní místo pro členské státy Evropské unie a Komisi.

(3) Kontaktní místo pro členské státy Evropské unie a Komisi

a) podává obecné informace o smluvních právech a povinnostech, jakož i o postupech pro podávání stížností a pro opravné prostředky v případě sporů včetně praktických aspektů využívání těchto postupů,

b) poskytuje údaje o orgánech, sdruženích nebo subjektech, od nichž lze získat další informace či praktickou pomoc.

(4) Při výkonu dozoru postupuje orgán dozoru uvedený v odstavci 1 písm. a) podle zvláštního právního předpisu 6) a v případě přeshraniční spolupráce provádí dozor a postupuje přitom podle příslušného předpisu Evropských společenství 6a) v rozsahu věcné působnosti právních předpisů, kterými je promítnuta směrnice uvedená v bodě 12 přílohy tohoto nařízení.

(5) Při výkonu dozoru postupují orgány dozoru uvedené v odstavci 1 písm. b) podle zvláštních právních předpisů. 7)

Ad 9)

Provedení v národním právu: §10b ZMPS

§ 10b ZMPS

(1) *Pro pojistné smlouvy uzavírané v pojištění spadajícím do pojistných odvětví životního pojištění*

se použije právního řádu členského státu (§ 10a odst. 1), ve kterém má pojistník bydliště nebo sídlo, jestliže nebylo účastníky pojistné smlouvy zvoleno použití jiného právního řádu. Je-li pojistník fyzickou osobou s bydlištěm v jiném členském státě, než

kterého je občanem, mohou smluvní strany zvolit právo státu, jehož je pojistník občanem.

(2) Ustanovení § 10a odst. 4 platí obdobně.

(3) Ustanovení odstavce 1 se použije pouze tehdy, jestliže zákon nestanoví, že pro pojistnou smlouvu musí být použito českého práva, nebo jestliže právní řád jiného členského státu, ve kterém má pojistník bydliště nebo sídlo, nestanoví použití svých právních předpisů bez ohledu na to, kterým právním řádem by se jinak pojistná smlouva řídila.

Ad 10)

Provedení v národním právu: zákon č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 436/2004 Sb.

§ 1

Tento zákon *zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství* a upravuje ochranu zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele.

§ 2/2

(2) Zákon se dále *nevztahuje na zaměstnance, kteří byli vysláni k výkonu práce do České republiky, pokud jejich zaměstnavatel, který je právnickou osobou, má sídlo nebo zaměstnavatel, který je fyzickou osobou, má místo podnikání mimo území některého členského státu Evropské unie.*

Ad 11)

Provedení v národním právu: zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, zákon č. 126/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o přeměnách obchodních společností a družstev

§ 1

Tento zákon upravuje přeměny obchodních společností a družstev a *zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství*

HLAVA IX
ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O PŘESHRAŇIČNÍ FÚZI
Díl 1
Základní ustanovení
Oddíl 1
Úvodní ustanovení

§ 180

Není-li dále stanoveno něco jiného, použijí se pro přeshraniční fúzi ustanovení tohoto zákona o vnitrostátní fúzi.

§ 181

Pro účely právní úpravy přeshraničních fúzí se rozumí

a) českou zúčastněnou, zanikající nebo nástupnickou korporací společnost s ručením omezeným, akciová společnost nebo družstvo,

b) zahraniční zúčastněnou, zanikající nebo nástupnickou korporací obchodní společnost nebo družstvo, která má právní subjektivitu a vlastní majetek, řídí se právním řádem jiného členského státu než České republiky a může se v souladu s požadavky práva Evropských společenství podle právních předpisů členského státu, jehož právním řádem se řídí, zúčastnit přeshraniční fúze,

c) obchodním rejstříkem obchodní rejstřík vedený soudy České republiky,

d) zahraničním obchodním rejstříkem obchodní nebo jiný příslušný veřejný rejstřík nebo jemu obdobná evidence vedená podle právních předpisů jiného členského státu než České republiky k tomu příslušným orgánem, do něhož se zapisují přeshraniční fúze.

§ 182

Při přeshraniční fúzi musí mít zanikající i nástupnické korporace stejnou právní formu, ledaže právní předpisy všech členských států, v nichž mají zanikající i nástupnické korporace svá sídla, dovolují vnitrostátní fúze mezi korporacemi těchto různých právních forem.

§ 183

Jestliže má být při přeshraniční fúzi sídlo nástupnické korporace umístěno v členském státě, v němž nemá své sídlo žádná ze zúčastněných korporací, je přeshraniční fúze mezi korporacemi různých právních forem možná jen tehdy, jestliže právní předpisy tohoto členského státu a právní předpisy všech členských států, v nichž mají zúčastněné korporace svá sídla, dovolují vnitrostátní fúze mezi korporacemi těchto různých právních forem.

§ 184

(1) Jestliže má být při přeshraniční fúzi nástupnická korporace takovou právní formu, kterou nemá žádná ze zúčastněných korporací před zápisem přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku, nepovažuje se tento postup za změnu právní formy; ustanovení § 182 tím není dotčeno.

(2) Postup podle odstavce 1 je dovolen jen tehdy, jestliže právní předpisy všech členských států, v nichž mají zúčastněné korporace svá sídla, dovolují vnitrostátní fúze stejným způsobem mezi korporacemi různých právních forem.

(3) Jestliže má být při přeshraniční fúzi sídlo nástupnické korporace umístěno v členském státě, v němž nemá své sídlo žádná ze zúčastněných korporací, je postup podle odstavce 1 dovolen jen tehdy, jestliže právní předpisy tohoto členského státu

a právní předpisy všech členských států, v nichž mají zanikající i nástupnické korporace svá sídla, dovolují takovou formu vnitrostátní fúze.

§ 185

Nástupnická korporace může při přeshraniční fúzi umístit své sídlo do kteréhokoliv členského státu; tento postup se nepovažuje za přemístění sídla.

§ 186

Existence a přechod zástavního práva k cenným papírům nebo obchodním podílům vydaným kteroukoliv ze zúčastněných korporací se řídí

a) ustanoveními tohoto zákona, je-li nástupnickou korporací česká korporace, nebo

b) ustanoveními právních předpisů členského státu, kterým se bude nástupnická korporace řídit po zápisu přeshraniční fúze do zahraničního obchodního rejstříku.

§ 187

Česká zúčastněná korporace se řídí při přeshraniční fúzi tímto zákonem a zvláštními zákony.

§ 188

Pro účely právní úpravy přeshraničních fúzí platí, že práva a povinnosti členů statutárního orgánu podle tohoto zákona jsou právy a povinnostmi členů správní rady nebo jiného orgánu korporace se srovnatelnou působností, a pokud tato korporace kromě správní rady má ještě jiný vedoucí orgán, pak jsou práva a povinnosti členů představenstva společnými právy a povinnostmi členů správní rady nebo jiného orgánu korporace se srovnatelnou působností a jiného vedoucího orgánu korporace nebo jeho členů.

§ 189

(1) Přeshraniční fúze se může zúčastnit i veřejná obchodní společnost a komanditní společnost.

(2) Pro přeshraniční fúzi s účastí veřejné obchodní společnosti a komanditní společnosti se použijí ustanovení § 180 až 188 a § 213 obdobně.

(3) Komanditisté komanditní společnosti zúčastněné na přeshraniční fúzi mají právo na informace a na zprávu o přeshraniční fúzi; ustanovení § 193, 194 a 198 zde platí obdobně. Ustanovení § 27 písm. a) se zde nepoužije.

§ 190

(1) Jestliže má mít nástupnická společnost při přeshraniční fúzi, již se zúčastnila veřejná obchodní společnost nebo komanditní společnost, své sídlo na území

a) České republiky, musí mít nástupnická společnost právní formu veřejné obchodní společnosti nebo komanditní společnosti,

b) jiného členského státu, musí mít právní formu určenou právními předpisy tohoto členského státu.

(2) Přeshraniční fúze se zahraniční komanditní společností na akcie je dovolena za stejných podmínek jako přeshraniční fúze se zahraniční komanditní společností.

Oddíl 2

Některá ustanovení o projektu přeshraniční fúze

§ 191

(1) Projekt přeshraniční fúze musí kromě obecných údajů požadovaných tímto zákonem dále obsahovat

a) údaje o postupu, kterým se stanoví zapojení zaměstnanců do záležitostí nástupnické korporace,

b) údaje o ocenění aktiv a pasiv převáděných na nástupnickou korporaci,

c) pravděpodobné dopady přeshraniční fúze na zaměstnance, zejména údaje o plánovaném propouštění zaměstnanců,

d) den účetních závěrek fúzujících korporací použitý pro stanovení podmínek přeshraniční fúze.

(2) Projekt přeshraniční fúze neobsahuje údaje podle § 70 písm. b) a § 100 písm. b) a f).

§ 192

Je-li projekt přeshraniční fúze vypracován ve více než jedné jazykové verzi a tyto verze se od

sebe vzájemně odlišují, považuje se za rozhodné znění v českém jazyce.

Oddíl 3

Některá ustanovení o zprávě o přeshraniční fúzi

§ 193

(1) Zprávy o přeshraniční fúzi musí být vždy vypracovány; ustanovení § 27 a 92 se nepoužijí.

(2) Zprávy se vypracovávají vždy samostatně za každou zúčastněnou korporaci; vypracování zprávy za všechny zúčastněné korporace není dovoleno.

§ 194

(1) Zprávy o přeshraniční fúzi musí kromě údajů podle § 24 odst. 2 dále obsahovat pravděpodobné dopady přeshraniční fúze na zaměstnance, zejména údaje o plánovaném propouštění zaměstnanců.

(2) Jestliže bylo korporaci včas doručeno jedno nebo více stanovisek zástupců zaměstnanců, musí být všechna stanoviska ke zprávě o přeshraniční fúzi přiložena.

(3) V sídle každé z českých zúčastněných korporací musí být vždy k nahlédnutí pro její společníky nebo členy alespoň 1 měsíc před stanoveným dnem konání valné hromady nebo členské schůze, jež má rozhodnout o schválení přeshraniční fúze, zpráva o přeshraniční fúzi.

Oddíl 4

Některá ustanovení o znalci pro přeshraniční fúzi

§ 195

(1) Při přeshraniční fúzi může být jeden znalec jmenován znalcem pro přeshraniční fúzi pro všechny české i zahraniční zúčastněné korporace.

(2) Znalec pro přeshraniční fúzi je pro každou zahraniční zúčastněnou korporaci jmenován postupem podle právního řádu členského státu, v němž má zahraniční zúčastněná korporace své sídlo.

(3) Znalec pro přeshraniční fúzi pro všechny české i zahraniční zúčastněné korporace se jmenuje nebo určí postupem určeným právním řádem členského státu, v němž byl podán návrh na

jmenování nebo určení znalce. Návrh lze podat v kterémkoliv členském státě, v němž má kterákoliv ze zúčastněných korporací své sídlo, nebo v němž nástupnická korporace bude mít své sídlo po zápisu přeshraniční fúze do zahraničního obchodního rejstříku.

§ 196

(1) Znalecká zpráva o přeshraniční fúzi musí vždy obsahovat alespoň údaje uvedené v § 114.

(2) Vypracování znalecké zprávy nebo znaleckých zpráv o přeshraniční fúzi se vyžaduje vždy; to neplatí, pokud všichni společníci nebo členové všech zúčastněných korporací souhlasí s tím, že zprávy nebudou vypracovány.

(3) Společníci zahraničních zúčastněných korporací při přeshraniční fúzi udělují svůj souhlas způsobem stanoveným právním řádem členského státu, v němž má zahraniční zúčastněná korporace své sídlo. Jestliže svůj souhlas s nevypracováním zprávy udělí společníci jen některé ze zúčastněných korporací, vyžaduje se vypracování znalecké zprávy o přeshraniční fúzi i za tuto zúčastněnou korporaci.

Oddíl 5

Některá ustanovení o zveřejnění informací

§ 197

(1) Povinnost zveřejnění projektu přeshraniční fúze podle tohoto zákona mají jen české zúčastněné korporace. Zahraniční zúčastněné korporace se při zveřejňování projektu přeshraniční fúze řídí právním řádem svého členského státu.

(2) Oznámení podle § 33 odst. 1 písm. b) musí dále obsahovat

a) firmy nebo názvy, právní formy a sídla všech zúčastněných korporací,

b) informaci o tom, v kterém zahraničním obchodním rejstříku nebo rejstřících jsou zapsány údaje a založeny listiny o každé z těchto zahraničních zúčastněných korporací určené právními předpisy členských států zřizujících tyto zahraniční obchodní rejstříky vydanými v souladu s požadavky práva Evropských společenství, a čísla těchto zápisů,

c) informaci o právech, která mohou uplatňovat věřitelé a společníci každé ze zahraničních

zúčastněných korporací podle právních předpisů toho členského státu, ve kterém má zahraniční zúčastněná korporace své sídlo; zároveň se zveřejní informace o adrese nebo adresách, na kterých mohou akcionáři a věřitelé zúčastněných korporací bezplatně obdržet úplné informace o svých právech.

(3) Jestliže se přeshraniční fúze účastní česká společnost s ručením omezeným, musí být dokumenty uvedené v § 93 odeslány společníkům nejméně 1 měsíc přede dnem konání valné hromady, na kterém má být schválena přeshraniční fúze.

§ 198

Každá česká zúčastněná korporace je povinna bezplatně poskytnout každému společníkovi nebo věřiteli kterékoliv ze zúčastněných korporací písemnou formou, anebo pokud o to společník nebo věřitel požádá, elektronickou formou, úplnou informaci o všech právech, která náleží společníkům a věřitelům českých zúčastněných korporací podle tohoto zákona.

Oddíl 6

Právo zaměstnanců na informace

§ 199

(1) Zaměstnanci mají právo se seznámit s projektem přeshraniční fúze a všemi zprávami o přeshraniční fúzi a písemně se k nim vyjádřit; na toto právo musí být upozorněni.

(2) Působí-li u korporace odborová organizace, informuje statutární orgán korporace odborovou organizaci, popřípadě všechny odborové organizace u něj působící.

(3) Jiné zástupce zaměstnanců a zaměstnance odborově neorganizované upozorní statutární orgán elektronickým oznámením zasláným každému ze zaměstnanců samostatně. Není-li tento způsob informování možný, statutární orgán zajistí vyvěšení písemného upozornění na každém pracovišti po dobu alespoň 15 dnů ode dne vyvěšení.

(4) Informace a návrhy musí být zaměstnancům poskytnuty nejpozději do dne zveřejnění projektu přeshraniční fúze.

§ 200

(1) Působí-li u korporace více odborových organizací a neshodnou-li se na jednotném stanovisku, má každá z odborových organizací právo se písemně vyjádřit samostatně.

(2) Pokud budou stanoviska doručena statutárnímu orgánu do sídla korporace nejpozději do dne konání valné hromady nebo členské schůze, která má schválit přeshraniční fúzi, musí být přiložena ke zprávě o přeshraniční fúzi, společníci nebo členové musí být na tuto skutečnost upozorněni a musí jím být umožněno seznámit se se stanovisky ještě před hlasováním o schválení přeshraniční fúze.

(3) Pokud je předkládáno více různých stanovisek nebo pokud se všichni nebo někteří ze zástupců zaměstnanců nevyjádřili, musí být na tuto skutečnost společníci upozorněni ještě před hlasováním o schválení přeshraniční fúze.

Oddíl 7

Některá ustanovení o schvalování přeshraniční fúze

§ 201

Projekt přeshraniční fúze sloučením schvaluje valná hromada nebo členská schůze české zúčastněné korporace; ustanovení § 129 až 133 se nepoužijí. Ustanovení § 211 tím není dotčeno.

§ 202

(1) Valná hromada nebo členská schůze každé z českých zúčastněných korporací si při schvalování přeshraniční fúze může vyhradit, že musí být znovu svolána za účelem schválení způsobu a rozsahu zapojení zaměstnanců české nebo zahraniční nástupnické korporace, ledaže je způsob zapojení zaměstnanců již znám; v takovém případě s ním musí být společníci nebo členové seznámeni a schválením přeshraniční fúze platí, že byl schválen i způsob zapojení zaměstnanců.

(2) Je-li způsob zapojení zaměstnanců schvalován valnou hromadou nebo členskou schůzí později, musí být schválen stejným způsobem a nejméně stejným počtem hlasů jako přeshraniční fúze.

(3) O rozhodnutí valné hromady nebo členské schůze české zúčastněné korporace, kterým byl schválen způsob zapojení zaměstnanců nástupnické korporace, musí být pořízen notářský zápis.

§ 203

Neschválení způsobu zapojení zaměstnanců má za následek nemožnost zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku.

§ 204

Požizuje-li notář zápis o usnesení valné hromady nebo členské schůze, kterým se schvaluje přeshraniční fúze, neodpovídá za soulad projektu přeshraniční fúze v části, ve které se schvalují společenská nebo zakladatelská smlouva nebo listina nebo stanovy nástupnické korporace, jež má mít po zápisu přeshraniční fúze do zahraničního obchodního rejstříku své sídlo mimo území České republiky, nebo jejich změny, s právními předpisy tohoto členského státu.

Oddíl 8

Některá ustanovení o výměně obchodních podílů a akcií a výplatě doplatků

§ 205

(1) Výměna obchodních podílů nebo akcií a vyplacení doplatků se řídí tímto zákonem jen tehdy, má-li mít nástupnická korporace po zápisu přeshraniční fúze do zahraničního obchodního rejstříku své sídlo na území České republiky, jinak se řídí právními předpisy členského státu, na jehož území má mít nástupnická korporace své sídlo po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku tohoto členského státu; odstavec 2 tím není dotčen.

(2) Mají-li být společníkům nebo členům české zanikající korporace vypláceny doplatky, přičemž nástupnická korporace má mít po zápisu přeshraniční fúze do zahraničního obchodního rejstříku své sídlo mimo území České republiky, ustanovení § 106 se použije obdobně.

Oddíl 9

Některá ustanovení o právu na dorovnání a odkupu akcií při přeshraniční fúzi

§ 206

Uplatnit právo na zaplacení dorovnání může společník nebo člen české zúčastněné korporace při přeshraniční fúzi jen tehdy, jestliže všechny zahraniční zúčastněné korporace, jež mají svá sídla v členských státech, jejichž právní řády neupravují

právo společníků nebo členů na dorovnání při vnitrostátní fúzi, při schvalování přeshraniční fúze výslovně rozhodnou, že společníci nebo členové české zúčastněné korporace mají právo na dorovnání postupem a za podmínek podle tohoto zákona i po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku.

§ 207

(1) Jestliže bylo zahájeno řízení, kterým se společník nebo člen domáhá zaplacení dorovnání podle tohoto zákona, musí zúčastněná korporace nebo po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku nástupnická korporace na výzvu soudu sdělit, zdali zahraniční zúčastněné korporace uvedené v § 206 schválily možnost uplatnit právo na zaplacení dorovnání společníků nebo členů české zúčastněné korporace.

(2) Jestliže společníci nebo členové české zúčastněné korporace mají právo na dorovnání nebo právo na odkup akcií i po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku, jsou k řízení v těchto věcech příslušné i po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku soudy České republiky. Příslušným v prvním stupni je soud, který byl rejstříkovým soudem české zúčastněné korporace, jejíž společníci toto právo mají.

Oddíl 10

Osvědčení přeshraniční fúze

§ 208

(1) Splnění zákonem stanovených požadavků českou zúčastněnou korporací při přeshraniční fúzi osvědčuje notář vydáním osvědčení přeshraniční fúze (dále jen „osvědčení“). Osvědčení je veřejnou listinou.

(2) Notář vydá osvědčení na žádost české zúčastněné korporace na základě jemu předložených písemností. Prováděcí právní předpis stanoví, jaké písemnosti dokládající splnění požadovaných formalit, provedení předepsaných úkonů a dodržení předepsaných postupů je česká zúčastněná korporace povinna notáři se žádostí o vydání osvědčení předložit.

(3) Osvědčení obsahuje

a) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,

b) místo a datum vyhotovení osvědčení,

c) firmu, sídlo, identifikační číslo a právní formu české zúčastněné korporace a firmu, popřípadě název, sídlo a právní formu ostatních zúčastněných korporací,

d) údaj, jak byla ověřena existence české zúčastněné korporace,

e) osvědčení dodržení zákonem předepsaného postupu při přeshraniční fúzi, provedení úkonů a splnění formalit, které musejí být podle zákona provedeny a splněny,

f) seznam písemností, které byly notáři k osvědčení předloženy,

g) další údaje, stanoví-li tak zákon,

h) otisk úředního razítka notáře a jeho podpis.

(4) Notář postupem podle zvláštního zákona odmítne osvědčení vydat, jestliže mu česká zúčastněná korporace nepředloží předepsané písemnosti nebo i jiné písemnosti notářem k vydání osvědčení důvodně vyžadované.

§ 209

(1) Jestliže zahraniční zúčastněné korporace, jež mají svá sídla v členských státech, jejichž právní řády neupravují právo společníků na zaplacení dorovnání nebo jimi schválený projekt přeshraniční fúze obsahuje právo na odkup akcií menšinových nebo nesouhlasících akcionářů při přeshraniční fúzi, při schvalování přeshraniční fúze výslovně rozhodnou, že společníci české zúčastněné korporace mají právo na zaplacení dorovnání nebo právo na odkup akcií i po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku, notář vydá osvědčení i tehdy, jestliže některý ze společníků podal návrh na dorovnání anebo jestliže projekt přeshraniční fúze obsahuje právo akcionářů české zúčastněné akciové společnosti na odkup akcií; v osvědčení však musí být vždy uvedeno, že byl návrh na dorovnání podán anebo že projekt přeshraniční fúze obsahuje právo na odkup akcií.

(2) Je-li notáři předložena písemnost o rozhodnutí některé ze zahraničních zúčastněných

korporací podle odstavce 1, notář v osvědčení uvede, že tato korporace takto rozhodla.

§ 210

(1) Splnění zákonem stanovených požadavků pro zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku osvědčuje notář, který vydal osvědčení podle § 208 a 209, nebo jiný notář, jestliže se nástupnická korporace zapisuje do obchodního rejstříku. Osvědčení je veřejnou listinou.

(2) Notář vydá osvědčení na žádost české zúčastněné korporace na základě jemu předložených písemností. Prováděcí právní předpis stanoví, jaké písemnosti dokládají, že

a) byl projekt přeshraniční fúze schválen všemi zúčastněnými korporacemi ve stejném znění,

b) byl v souladu s tímto zákonem stanoven způsob a rozsah zapojení zaměstnanců nástupnické korporace,

c) byla předložena všemi českými zúčastněnými korporacemi osvědčení vydaná podle § 208 a 209,

d) byla předložena všemi zahraničními zúčastněnými korporacemi osvědčení vydaná k tomu příslušnými orgány veřejné moci za každou zahraniční zúčastněnou korporaci,

e) jsou splněny ostatní požadavky vyžadované českým právním řádem pro zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku.

(3) Osvědčení o zákonnosti dokončení přeshraniční fúze obsahuje

a) jméno a příjmení notáře a jeho sídlo,

b) místo a datum vyhotovení osvědčení o zákonnosti dokončení přeshraniční fúze,

c) firmy, sídla, identifikační čísla a právní formy všech českých zúčastněných korporací a firmy, popřípadě názvy, sídla a právní formy všech zahraničních zúčastněných korporací,

d) seznam písemností, které byly notáři k osvědčení předloženy, a

e) prohlášení notáře, že se osobně přesvědčil, že
1. byl projekt přeshraniční fúze schválen všemi zúčastněnými korporacemi ve stejném znění,

2. byl v souladu s tímto zákonem stanoven způsob a rozsah zapojení zaměstnanců nástupnické korporace,

3. mu byla předložena všemi českými zúčastněnými korporacemi osvědčení vydaná podle § 208 a 209,

4. mu byla předložena všemi zahraničními zúčastněnými korporacemi osvědčení vydaná k tomu příslušnými orgány veřejné moci za každou zahraniční zúčastněnou korporaci, a

5. byly splněny všechny požadavky vyžadované českým právním řádem pro zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku.

(4) Notář osvědčení o zákonnosti dokončení přeshraniční fúze postupem podle zvláštního zákona odmítne vydat, jestliže je některé z osvědčení podle odstavce 2 písm. c) nebo d) starší 6 měsíců anebo mu zúčastněné korporace nepředloží předepsané písemnosti nebo jiné písemnosti notářem k vydání osvědčení důvodně vyžadované.

Oddíl 11

Zjednodušená přeshraniční fúze sloučením

§ 211

Jestliže se při přeshraniční fúzi slučuje zanikající akciová společnost nebo společnost s ručením omezeným do nástupnické akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným, která je jediným společníkem této zanikající společnosti,

a) nevyžaduje se pořízení zprávy o přeshraniční fúzi,

b) nevyžaduje se pořízení znalecké zprávy o přeshraniční fúzi,

c) přeshraniční fúzi schvalují pouze statutární nebo jiné vedoucí orgány zúčastněných korporací.

Oddíl 12

Zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku

§ 212

K návrhu na zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku, jestliže je nástupnickou společností česká obchodní společnost nebo nástupnickým družstvem české družstvo, se kromě listin uvedených v prováděcím právním předpisu dále přikládá

a) osvědčení notáře, a

b) osvědčení vydaná k tomu příslušnými orgány členských států, v nichž mají svá sídla zahraniční zúčastněné korporace v souladu s právními předpisy upravujícími přeshraniční fúze těchto členských států, a to za každou zúčastněnou korporaci jedno osvědčení.

§ 213

Právní účinky přeshraniční fúze nastávají dnem zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku.

Díl 2

Právo vlivu zaměstnanců nástupnické korporace při přeshraniční fúzi

Oddíl 1

Základní ustanovení

§ 214

(1) Zaměstnanci nástupnické korporace, která bude mít po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku své sídlo na území České republiky, a dále zaměstnanci dceřiné společnosti (§ 217) nástupnické korporace a zaměstnanci pracující v organizační složce podniku nástupnické korporace (dále jen „zaměstnanci nástupnické korporace“) mají právo vlivu za podmínek a způsobem stanoveným tímto zákonem.

(2) Právem vlivu se rozumí právo volit a být volen, jmenovat, doporučovat nebo souhlasit nebo nesouhlasit s volbou nebo jmenováním členů dozorčí rady nebo kontrolní komise nástupnické korporace se sídlem na území České republiky po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku.

§ 215

(1) Jestliže má mít nástupnická korporace své sídlo na území České republiky, musí být dosaženo dohody o míře a způsobu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace, není-li dále stanoveno něco jiného.

(2) Nestanoví-li tento zákon něco jiného, řídí se právo vlivu zaměstnanců nástupnické akciové společnosti ustanoveními zvláštního zákona o zastoupení zaměstnanců v dozorčí radě akciové společnosti. Nestanoví-li tento zákon něco jiného, zaměstnanci nástupnické společnosti s ručením

omezeným nemají právo na zastoupení v dozorčí radě společnosti s ručením omezeným a zaměstnanci nástupnického družstva nemají právo na zastoupení v kontrolní komisi družstva.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nepoužije, jestliže

a) alespoň jedna ze zúčastněných korporací měla 6 měsíců přede dnem zveřejnění projektu přeshraniční fúze průměrně více než 500 zaměstnanců a existuje v ní právo vlivu zaměstnanců, nebo

b) alespoň v jedné ze zúčastněných korporací je před zápisem přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku upraveno právo vlivu jejich zaměstnanců v rozsahu vyšším, než stanoví tento nebo zvláštní zákon pro společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti nebo družstva se sídlem na území České republiky, nebo

c) zaměstnanci dotčených dceřiných společností a zaměstnanci pracující v dotčených organizačních složkách podniku v jiných členských státech než v České republice nemají právo vlivu alespoň v rozsahu, v jakém mají nebo mají mít právo vlivu zaměstnanci nástupnické akciové společnosti podle zvláštního zákona.

(4) Pro účely zjištění průměrného počtu zaměstnanců zúčastněné korporace podle odstavce 2 písm. a) se do celkového počtu jejich zaměstnanců zohledňují pouze zaměstnanci zúčastněné korporace, zaměstnanci jejich dceřiných společností a zaměstnanci organizačních složek podniku zúčastněné korporace umístěných ve všech členských státech.

§ 216

(1) Jestliže má mít nástupnická korporace po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku své sídlo na území České republiky, řídí se právo vlivu a postupy vedoucí k určení míry a způsobu práva vlivu jejich zaměstnanců ustanoveními tohoto zákona.

(2) Jestliže má mít nástupnická korporace po zápisu přeshraniční fúze do zahraničního obchodního rejstříku své sídlo mimo území České republiky, řídí se právo vlivu a postupy vedoucí k určení míry a způsobu práva vlivu jejich zaměstnanců právními předpisy toho členského státu, v němž má mít nástupnická korporace své sídlo.

§ 217

(1) Dceřinou společností se pro účely právní úpravy přeshraničních fúzí rozumí společnost, v níž má zúčastněná korporace rozhodující vliv. Rozhodující vliv má zúčastněná korporace, jestliže

a) se na základním kapitálu společnosti přímo či nepřímo podílí z více než 50 %,

b) disponuje nadpoloviční většinou hlasovacích práv spojených s účastí na základním kapitálu společnosti, nebo

c) může jmenovat většinu členů představenstva, dozorčí rady, správní rady nebo jiného vedoucího orgánu společnosti.

(2) Jestliže více společností z téhož seskupení splňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 1, považuje se za společnost, jež vykonává rozhodující vliv, ta z nich, která splňuje podmínku uvedenou v odstavci 1 písm. c), ledaže je prokázáno, že rozhodující vliv vykonává jiná společnost.

(3) Za hlasovací práva uvedená v odstavci 1 písm. b) se považují též práva, jež mohou vykonávat dceřiné společnosti zúčastněné korporace nebo osoby jednající jménem nebo na účet této zúčastněné korporace nebo jménem nebo na účet jejich dceřiných společností.

(4) Rozhodující vliv podle odstavce 1 nemá osoba, o níž to stanoví přímo použitelný předpis Evropských společenství 2).

(5) Rozhodující vliv podle odstavce 1 nemá osoba, jejíž vliv plyne pouze z plnění povinností uložených právním řádem členského státu při výkonu funkce v souvislosti s likvidací, zastavením plateb, konkursem, vyrovnáním nebo jiným obdobným řízením.

(6) Existence rozhodujícího vlivu se posuzuje podle právního řádu toho členského státu, jímž se řídí vnitřní poměry posuzované korporace, a pokud se tyto neřídí právním řádem žádného členského státu, posoudí se podle právního řádu toho členského státu, na jehož území se nachází jakákoliv forma zastoupení posuzované korporace. Není-li takového zastoupení, posoudí se existence rozhodujícího vlivu podle právního řádu toho členského státu, ve kterém je umístěna hlavní správa

té společnosti ze skupiny ovládané posuzovanou společností, která má nejvyšší počet zaměstnanců.

§ 218

(1) Dotčenou dceřinou společností se rozumí dceřiná společnost zúčastněné korporace, která se má stát dceřinou společností nástupnické korporace.

(2) Dotčenou organizační složkou podniku se rozumí organizační složka podniku, která se má stát organizační složkou podniku nástupnické korporace.

Oddíl 2

Vyjednávací výbor zaměstnanců

§ 219

(1) Při jednání o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace zastupuje zaměstnanec zúčastněných korporací, dotčených dceřiných společností a dotčených organizačních složek podniku vyjednávací výbor zaměstnanců (dále jen „vyjednávací výbor“).

(2) Statutární nebo jiné vedoucí orgány zúčastněných korporací přijmou bez zbytečného odkladu po pořízení projektu přeshraniční fúze opatření potřebná k ustavení a činnosti vyjednávacího výboru.

(3) Statutární nebo jiné vedoucí orgány zúčastněných korporací sdělí bez zbytečného odkladu všem zaměstnancům a zástupcům zaměstnanců podle pracovních předpisů vhodnou formou

a) firmy nebo názvy, sídla, právní formy a počet zaměstnanců všech zúčastněných korporací ke dni zveřejnění informace podle odstavce 2,

b) firmy nebo názvy, sídla, právní formy a počet zaměstnanců všech dceřiných společností zúčastněných korporací ke dni zveřejnění informace podle odstavce 2,

c) počet zaměstnanců a umístění organizačních složek podniku zúčastněných korporací umístěných v jiných členských státech,

d) podrobné údaje o způsobu a rozsahu práva vlivu zaměstnanců na složení orgánů zúčastněných korporací,

e) počet zaměstnanců zúčastněných korporací oprávněných vykonávat právo vlivu.

(4) Povinnost zřídit vyjednávací výbor a postupovat podle tohoto zákona je dána bez zřetele ke skutečnosti, v kterém členském státu má mít nástupnická korporace své sídlo.

§ 220

(1) Členové vyjednávacího výboru budou voleni podle počtu zaměstnanců zúčastněných korporací, které má v každém členském státu každá zúčastněná korporace.

(2) Volba členů vyjednávacího výboru zastupujících zaměstnance zúčastněných korporací a dotčených dceřiných společností a zaměstnance pracující v dotčených organizačních složkách podniku se řídí § 290 odst. 4 zákoníku práce a ustanoveními tohoto zákona.

(3) Členem vyjednávacího výboru může být zvolen

- a) zaměstnanec zúčastněné korporace,
- b) zaměstnanec dotčené dceřiné společnosti,
- c) zaměstnanec pracující v dotčené organizační složce podniku, nebo
- d) osoba, která je funkcionářem nebo zástupcem odborové organizace, i když není zaměstnancem zúčastněné korporace, dotčené dceřiné společnosti nebo dotčené organizační složky podniku.

(4) Osobě, která byla zvolena za člena vyjednávacího výboru, nezaniká členství ve vyjednávacím výboru, jestliže dojde ke skončení jejího pracovního poměru u zaměstnavatele, jehož zaměstnance zastupuje, může však ze své funkce odstoupit prohlášením učiněným na nejbližším jednání vyjednávacího výboru; tím její členství ve vyjednávacím výboru zaniká.

(5) Členové vyjednávacího výboru zastupující zaměstnance dotčených dceřiných společností se sídlem v jiném členském státě než v České republice a zaměstnanci dotčených organizačních složek podniku umístěných v jiném členském státě než v České republice se zvolí nebo jmenují způsobem stanoveným právními předpisy jiných členských států.

§ 221

(1) Na každých i započatých 10 % zaměstnanců zúčastněných korporací a dotčených dceřiných společností a zaměstnanců pracujících v dotčených organizačních složkách, kteří jsou zaměstnáni ve stejném členském státě, počítaných z celkového počtu zaměstnanců zúčastněných korporací a dotčených dceřiných společností a zaměstnanců pracujících v dotčených organizačních složkách podniku ve všech členských státech, se volí jeden člen vyjednávacího výboru.

(2) Pro účely zjištění okruhu osob, jež mají právo volby nebo jmenování členů vyjednávacího výboru, je rozhodným počet zaměstnanců zúčastněných korporací a dotčených dceřiných společností a zaměstnanců pracujících v dotčených organizačních složkách podniku ke dni zveřejnění projektu přeshraniční fúze podle tohoto zákona.

§ 222

(1) Jestliže nebudou místa ve vyjednávacím výboru obsazena takovým způsobem, aby zaměstnance každé zanikající korporace zastupoval alespoň jeden člen vyjednávacího výboru přímo či nepřímo zvolený nebo jmenovaný těmito zaměstnanci (dále jen „přímý zástupce“), zvýší se počet členů vyjednávacího výboru tak, aby mohli být ve vyjednávacím výboru zastoupeni zaměstnanci každé zanikající korporace.

(2) Pokud by měl počet členů vyjednávacího výboru doplněný podle odstavce 1 ve všech členských státech překročit počet členů vyjednávacího výboru stanovený podle § 221 o více než 20 %, zvýší se počet členů vyjednávacího výboru jen o 20 % s tím, že dodatečná místa se rozdělí po jednom přímým zástupcům zaměstnanců zúčastněných korporací v pořadí podle počtu jejich zaměstnanců v jednotlivých členských státech.

(3) Místa ve vyjednávacím výboru určená pro zástupce zaměstnanců zúčastněných korporací, dotčených dceřiných společností a zaměstnanců pracujících v organizačních složkách podniku umístěných na území České republiky se obsadí tak, aby na zaměstnance každé zúčastněné korporace, dotčené dceřiné společnosti a na zaměstnance pracující v každé organizační složce podniku umístěné na území České republiky připadal alespoň jeden přímý zástupce.

(4) Nelze-li postupovat podle odstavce 3, zvolí se členové vyjednávacího výboru tak, aby zaměstnanec každé české zanikající korporace zastupoval ve vyjednávacím výboru jeden přímý zástupce. Zbylá místa ve vyjednávacím výboru se rozdělí mezi zástupce ostatních zaměstnanců z České republiky postupem podle § 223. Jestliže žádná taková místa nebudou, budou členové vyjednávacího výboru zvoleni podle věty první zastupovat všechny zaměstnance z České republiky, a to každý rovným dílem.

(5) Jestliže je počet míst ve vyjednávacím výboru určený pro zástupce zaměstnanců z České republiky i po případném zvýšení počtu členů vyjednávacího výboru podle odstavců 1 a 2 nebo podle příslušných ustanovení právního řádu členského státu, v němž má mít nástupnická korporace své sídlo, nižší než počet zanikajících korporací se sídlem na území České republiky, rozdělí se tato místa tak, aby přímí zástupci zastupovali zaměstnance zanikajících korporací se sídlem na území České republiky v pořadí podle počtu jejich zaměstnanců. Členové vyjednávacího výboru zvoleni podle první věty současně zastupují všechny zaměstnance z České republiky, a to každý rovným dílem.

§ 223

Je-li počet zúčastněných korporací, dotčených dceřiných společností a dotčených organizačních složek podniku umístěných na území České republiky vyšší než celkový počet míst ve vyjednávacím výboru určených pro zástupce zaměstnanců z České republiky, obsadí se tato místa tak, aby přímý zástupce zastupoval ve vyjednávacím výboru postupně zúčastněné korporace, dotčené dceřiné společnosti a dotčené organizační složky podniku, a to vždy v pořadí podle počtu jejich zaměstnanců na území České republiky.

§ 224

Volba členů vyjednávacího výboru zastupujících zaměstnance zúčastněných korporací a dotčených dceřiných společností se sídlem na území České republiky a zaměstnance pracující v dotčených organizačních složkách podniku umístěných na území České republiky se řídí ustanoveními § 221 až 223 vždy, i když nástupnická korporace nemá mít po zápisu přeshraniční fúze do zahraničního obchodního rejstříku své sídlo na území České republiky.

§ 225

(1) Rozdělení míst ve vyjednávacím výboru se provede způsobem, z něhož je zřejmé, kolik zaměstnanců který člen zastupuje.

(2) Každý člen vyjednávacího výboru oznámí vyjednávacímu výboru nejpozději na ustavující schůzi vyjednávacího výboru

a) kolik zaměstnanců zastupuje, a

b) v kterém členském státě a ve kterých zúčastněných korporacích, dotčených dceřiných společnostech a dotčených organizačních složkách podniku jsou tito zaměstnanci zaměstnáni, a to v rozlišení za každý členský stát, korporaci a organizační složku podniku.

§ 226

(1) Jestliže dojde v průběhu jednání o právu vlivu zaměstnanců na rozhodování o záležitostech nástupnické korporace k podstatné změně v počtu zúčastněných korporací, dotčených dceřiných společností a dotčených organizačních složek podniku, nebo v počtu zaměstnanců zúčastněných korporací a dotčených dceřiných společností a zaměstnanců pracujících v dotčených organizačních složkách podniku, nebo v rozložení počtu zaměstnanců v jednotlivých zúčastněných korporacích, dotčených dceřiných společnostech a dotčených organizačních složkách podniku, jehož důsledkem je podstatné odchylení se složení vyjednávacího výboru od pravidel stanovených v ustanovení § 221 až 223, provede se nové rozdělení míst ve vyjednávacím výboru.

(2) Nové rozdělení míst ve vyjednávacím výboru se provede vždy tak, aby personální změny zasáhly co možná nejnižší počet dosavadních členů vyjednávacího výboru.

§ 227

(1) Statutární nebo jiné vedoucí orgány zúčastněných korporací bez zbytečného odkladu po ustavení vyjednávacího výboru

a) předají vyjednávacímu výboru projekt přeshraniční fúze,

b) písemně sdělí vyjednávacímu výboru veškeré informace o procesu přípravy přeshraniční fúze,

c) písemně sdělí vyjednávacímu výboru počty zaměstnanců zúčastněných korporací a dotčených dceřiných společností a zaměstnanců pracujících v dotčených organizačních složkách podniku v rozlišení za jednotlivé členské státy, korporace a organizační složky podniku,

d) zajistí vyjednávacímu výboru a jeho členům přiměřené finanční, organizační a věcné podmínky pro jeho činnost, a

e) zahájí s vyjednávacím výborem jednání o dosažení dohody o způsobu a rozsahu účasti zaměstnanců nástupnické korporace na rozhodování o jeho záležitostech.

(2) Dojde-li před uzavřením smlouvy o způsobu a rozsahu zapojení zaměstnanců nástupnické korporace nebo přijetím usnesení vyjednávacího výboru podle § 231 k významné změně v poskytnutých údajích, bude o tom vyjednávací výbor informován bez zbytečného odkladu poté, co tato změna nastane.

§ 228

(1) Vyjednávací výbor si může k jednání přizvat odborné poradce, zejména zástupce odborových organizací na úrovni Evropských společenství nebo z jednotlivých členských států, v nichž pracují zúčastnění zaměstnanci. Bez ohledu na počet přizvaných odborných poradců však zúčastněné korporace hradí náklady pouze na jednoho odborného poradce pro danou oblast.

(2) Zúčastněné korporace budou průběžně hradit veškeré věcně odůvodněné a účelně vynaložené náklady spojené s činností vyjednávacího výboru a jeho jednotlivých členů. Tato povinnost platí pro každou zúčastněnou korporaci se sídlem na území České republiky bez zřetele ke skutečnosti, v kterém členském státě má mít nástupnická korporace své sídlo.

(3) Vyjednávací výbor může rozhodnout o tom, že bude informovat o zahájení jednání třetí osoby, zejména odborové organizace.

(4) Osoby, které byly informovány vyjednávacím výborem podle odstavce 1 nebo 3, jsou povinny zachovávat mlčenlivost; ustanovení § 230 se použije obdobně.

§ 229

(1) Za výkon funkce člena vyjednávacího výboru nenáleží odměna.

(2) Jakákoliv forma přímého či nepřímého zvýhodnění nebo přímé či nepřímé diskriminace člena vyjednávacího výboru v souvislosti s výkonem funkce se zakazuje. Právní úkony, které jsou s tím v rozporu, jsou neplatné.

§ 230

(1) Za vyjednávací výbor jedná vždy předseda nebo jiná, výborem pověřená, osoba; právo na zastoupení před orgánem veřejné moci tím není dotčeno. Členové vyjednávacího výboru jsou povinni zachovat mlčenlivost o všech informacích, o kterých se dozvěděli v souvislosti s jednáním a které byly jejich poskytovatelem při jejich sdělení označeny za neveřejné; to platí bez ohledu na to, kdo předmětné informace poskytl a které zaměstnance jednotliví členové vyjednávacího výboru zastupují. Povinnost mlčenlivosti trvá i po skončení jednání.

(2) Zúčastněné korporace dále poskytnou vyjednávacímu výboru veškeré dodatečné informace, o které je požádá; to neplatí, jestliže soud na návrh vyjednávacího výboru nebo zúčastněné korporace pravomocně rozhodl, že zúčastněná korporace není povinna určitou informaci poskytnout. Soud rozhodne o neposkytnutí informace, jestliže by poskytnutí informace závažným způsobem ohrozilo nebo znemožnilo provozování činnosti zúčastněné nebo nástupnické korporace, jejich dceřiných společností nebo jejich organizačních složek podniku v kterémkoliv členském státě a vyjednávací výbor informaci zcela zjevně nepotřebuje.

(3) Jestliže zúčastněná nebo nástupnická korporace požaduje, aby člen vyjednávacího výboru zachoval mlčenlivost bez závažného důvodu, soud rozhodne na návrh vyjednávacího výboru nebo jeho člena, po němž se zachování mlčenlivosti požaduje, že povinnost mlčenlivosti dnem právní moci rozhodnutí zaniká. V pochybnostech platí, že člena vyjednávacího výboru nelze jeho mlčenlivosti zprostit.

(4) Důkazní břemeno v řízení podle odstavců 2 a 3 má osoba, která odmítla poskytnout informaci nebo která trvá na zachování povinnosti mlčenlivosti.

(5) Jestliže se řízení vede před soudy České republiky, je vyjednávací výbor vždy procesně způsobilý, a to i když zúčastněná nebo nástupnická korporace nemá své sídlo na území České republiky.

§ 231

(1) Vyjednávací výbor rozhoduje usnesením přijatým většinou hlasů všech členů, jestliže tito členové současně zastupují většinu zaměstnanců všech zúčastněných korporací a dotčených dceřiných společností a zaměstnanců pracujících v dotčených organizačních složkách podniku.

(2) Smlouva o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace, která vede ke snížení práva vlivu zaměstnanců oproti stavu, který by nastal, kdyby smlouva nebyla uzavřena, se schvaluje nejméně dvěma třetinami hlasů všech členů, jestliže tito členové současně zastupují nejméně dvě třetiny všech zaměstnanců všech zúčastněných korporací a dotčených dceřiných společností a zaměstnanců pracujících v dotčených organizačních složkách podniku, a to nejméně ze dvou různých členských států.

(3) Ustanovení odstavce 2 neplatí, jestliže právo vlivu má v dosavadních zúčastněných korporacích méně než 25 % z celkového počtu zaměstnanců všech zúčastněných korporací.

(4) Každý člen vyjednávacího výboru má jeden hlas; ustanovení odstavců 1 až 3 tím není dotčeno.

§ 232

(1) Vyjednávací výbor může usnesením přijatým většinou hlasů stanovenou podle § 231 odst. 2 rozhodnout, že

- a) nezahájí jednání o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace, nebo
- b) zahájená jednání o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace ukončí.

(2) Jestliže přijme vyjednávací výbor některé z rozhodnutí podle odstavce 1, platí, že se právo vlivu zaměstnanců řídí ustanoveními zvláštního zákona; ustanovení obecných pracovněprávních předpisů o přístupu zaměstnanců k nadnárodním informacím a projednání tím nejsou dotčena.

(3) Jednání o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace nesmí být delší než 6 měsíců ode dne konání ustavující schůze vyjednávacího výboru. Strany se však mohou dohodnout na prodloužení této lhůty; celková doba jednání však nesmí být delší než 1 rok ode dne konání ustavující schůze vyjednávacího výboru.

(4) Vyjednávací výbor se rozpouští dnem následujícím po dni, kdy

a) byla poslední ze zúčastněných korporací informována o přijetí rozhodnutí podle odstavce 1; tím není dotčeno ustanovení § 237 odst. 1, nebo

b) uplynula lhůta podle odstavce 3.

§ 233

(1) Smlouva o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace musí mít písemnou formu a musí obsahovat alespoň

a) oblast působnosti smlouvy,

b) vymezení práva vlivu, zejména pak postupy pro volbu, odvolání, doporučování nebo zamítání členů dozorčí rady nebo kontrolní komise zaměstnanci nebo jejich zástupci, práva těchto členů a údaj, kolik členů dozorčí rady nebo kontrolní komise nástupnické korporace mohou zaměstnanci nebo jejich zástupci volit, odvolávat, doporučovat nebo zamítat, popřípadě s jejichž volbou nebo odvoláním mohou nesouhlasit; přitom lze dohodnout vyšší nebo nižší míru práva vlivu, než jakou určuje zvláštní zákon,

c) den vstupu smlouvy v účinnost,

d) dobu, na kterou byla smlouva uzavřena,

e) situace, kdy je povinností smluvních stran zahájit nové jednání o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace a postupy pro tyto případy.

(2) Ustanovení smlouvy o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace, kterými je v rozporu s tímto zákonem porušováno nebo omezováno právo zaměstnanců nástupnické korporace na zastoupení v dozorčí radě nebo kontrolní komisi, jsou neplatná.

(3) Ustanovení § 239 se použije, pouze stanoví-li tak smlouva o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace nebo tento zákon.

§ 234

(1) Ustanovení společenské smlouvy nebo zakladatelské listiny nebo stanov nástupnické korporace, která jsou v rozporu se smlouvou o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace, jsou neplatná.

(2) Statutární orgán uvede společenskou smlouvu nebo zakladatelskou listinu nebo stanovy do souladu se smlouvou o rozsahu práva vlivu zaměstnanců nástupnické korporace bez zbytečného odkladu poté, co bude tato skutečnost zjištěna; valná hromada nebo členská schůze o tom nerozhoduje, na nejbližší valné hromadě nebo členské schůzi však musí být společníci nebo členové informováni o rozsahu a důvodech provedených změn.

§ 235

(1) Zúčastněné korporace mohou rozhodnout, že zaměstnanci nástupnické korporace budou mít po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku právo vlivu podle tohoto zákona; v takovém případě se zahájené vyjednávání zastavuje nebo pokud dosud nebylo zahájeno, nezahajuje, a právo vlivu zaměstnanců se řídí ustanovením § 236 až 239.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 musí ve stejném znění schválit valné hromady nebo členské schůze všech českých zúčastněných korporací většinou potřebnou pro schválení přeshraniční fúze; přijetí rozhodnutí musí být osvědčeno notářským zápisem. Jednou přijaté rozhodnutí nelze odvolat. Před přijetím rozhodnutí musí být společníci nebo členové upozorněni na právní důsledky rozhodnutí; porušení této povinnosti nezakládá neplatnost usnesení valné hromady nebo členské schůze.

(3) Způsob schválení rozhodnutí podle odstavce 1 v zahraniční zúčastněné korporaci se řídí právními předpisy členského státu, jehož právním řádem se zahraniční zúčastněná korporace řídí.

§ 236

(1) Zaměstnanci české nástupnické korporace mají právo vlivu podle tohoto zákona, jestliže právo vlivu existovalo alespoň v jedné

zúčastněné korporaci a měla jej alespoň jedna třetina všech zaměstnanců všech zúčastněných korporací. Vyjednávací výbor však může rozhodnout, že právo vlivu budou zaměstnanci nástupnické korporace mít i tehdy, jestliže právo vlivu mělo před dnem zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku méně zaměstnanců, než kolik je uvedeno ve větě první.

(2) Snížení práva vlivu pod limit stanovený zvláštním zákonem pro zaměstnance akciové společnosti je zakázané a neplatné.

Oddíl 3

Výbor zaměstnanců

§ 237

(1) Jestliže bude přijato rozhodnutí podle § 235 a vyjednávací výbor dosud existuje, přeměňuje se na výbor zaměstnanců; pokud již vyjednávací výbor neexistuje, ustanoví se výbor zaměstnanců, a to bez zbytečného odkladu po přijetí rozhodnutí.

(2) Výbor zaměstnanců se ustaví stejným způsobem a podle stejných pravidel jako vyjednávací výbor.

(3) Výbor zaměstnanců přijímá rozhodnutí podle § 238 a 239.

(4) Výbor zaměstnanců se rozpouští dnem následujícím po dni,

a) kdy byla poslední ze zúčastněných korporací informována o přijetí rozhodnutí podle odstavce 3, nebo

b) kdy uplynula lhůta podle § 238 odst. 2.

§ 238

(1) Jestliže se podmínky výkonu práva vlivu zaměstnanci v jednotlivých zúčastněných korporacích podstatným způsobem liší, rozhodne výbor zaměstnanců, který způsob výkonu práva vlivu se v nástupnické korporaci uplatní, a své rozhodnutí bez zbytečného odkladu sdělí statutárním nebo jiným vedoucím orgánům všech zúčastněných korporací s tím, že jeho rozhodnutí je závazné a neměnné.

(2) Nerozhodne-li výbor zaměstnanců v přiměřené lhůtě, nejpozději však do 60 dnů ode dne

a) kdy uběhla lhůta pro jednání o způsobu a rozsahu zapojení zaměstnanců nástupnické korporaci, nebo

b) konání ustavující schůze výboru zaměstnanců, platí, že zaměstnanci nástupnické korporace mají takové podmínky výkonu práva vlivu, jaké jsou v zúčastněné korporaci s nejvyšší mírou práva vlivu a s nejlepšími podmínkami jeho výkonu pro zaměstnance.

§ 239

(1) Výbor zaměstnanců rozhodne

a) o rozdělení míst v dozorčí radě nebo kontrolní komisi nástupnické korporace, která připadají zaměstnancům nástupnické korporace, mezi zaměstnance nebo jejich zástupce z jednotlivých členských států a

b) o způsobu, kterým budou zaměstnanci nástupnické korporace nebo jejich zástupci z jednotlivých členských států volit nebo jmenovat nebo doporučovat k volbě členy dozorčí rady nebo kontrolní komise nebo vyjadřovat souhlas nebo nesouhlas s volbou určitých osob.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 přijímá výbor zaměstnanců na základě poměru počtu zaměstnanců nástupnické korporace v jednotlivých členských státech k celkovému počtu zaměstnanců nástupnické korporace ve všech členských státech.

(3) Jestliže by způsob rozdělení míst podle odstavců 1 a 2 měl za následek, že v dozorčí radě nebo kontrolní komisi nástupnické korporace nebudou zastoupeni zaměstnanci nástupnické korporace z jednoho nebo více členských států, jmenuje výbor zaměstnanců jednoho člena za zaměstnance ze všech těchto členských států; přednostně se jmenuje člen zastupující zaměstnance z toho členského státu, v kterém bude mít nástupnická korporace své sídlo po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku nebo do zahraničního obchodního rejstříku.

Oddíl 4

Společná ustanovení

§ 240

(1) Volba členů dozorčí rady nebo kontrolní komise zaměstnanci nástupnické korporace, kteří jsou zaměstnáni v České republice, se řídí

ustanoveními tohoto zákona vždy, i když nemá nástupnická korporace po zápisu přeshraniční fúze do zahraničního obchodního rejstříku své sídlo na území České republiky, ledaže právní úprava členského státu, v němž má nástupnická korporace své sídlo, vylučuje použití české právní úpravy.

(2) Obsazení míst v dozorčí radě nebo kontrolní komisi, která podle rozhodnutí výboru zaměstnanců připadla zástupcům zaměstnanců nástupnické korporace z jiného členského státu než z České republiky, se řídí právními předpisy tohoto členského státu.

§ 241

Jestliže mají zaměstnanci právo vlivu na složení dozorčí rady nebo kontrolní komise nástupnické korporace a tento zákon nebo společenská smlouva nebo zakladatelská listina nebo stanoviny nástupnické korporace přijaté v souladu se smlouvou o rozsahu práva vlivu nestanoví něco jiného, použijí se ustanovení zvláštního zákona o volbě a odvolání členů dozorčí rady nebo kontrolní komise zaměstnanci.

Oddíl 5

Právo vlivu zaměstnanců při následné vnitrostátní fúzi

§ 242

(1) Jestliže se nástupnická korporace se sídlem na území České republiky, ve které existuje právo vlivu zaměstnanců dohodnuté ve smlouvě o rozsahu práva vlivu nebo určené postupem podle tohoto zákona, zúčastní ve lhůtě 3 let ode dne zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku vnitrostátní fúze, musí být právo vlivu zachováno v nástupnické korporaci nebo v jejím právním nástupci po zápisu vnitrostátní fúze do obchodního rejstříku, a to ve stejném rozsahu a za stejných podmínek, za jakých existovalo v nástupnické korporaci přede dnem zápisu vnitrostátní fúze do obchodního rejstříku.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije i v případě, že právní nástupce nástupnické korporace se účastní druhé a každé další následné vnitrostátní fúze ve lhůtě 3 let ode dne zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku.

(3) Pro určení, zdali byl dodržen časový limit podle odstavců 1 a 2, je rozhodující den zveřejnění projektu vnitrostátní fúze.

(4) Zaměstnanci akciové společnosti mají vždy právo volit a odvolávat členy dozorčí rady způsobem a za podmínek stanovených zvláštním zákonem. Tohoto práva se nelze nikdy vzdát.

2) Článek 3 odst. 5 písm. a) nebo c) nařízení Rady ES č. 139/2004 ze dne 20. 1. 2004, o kontrole spojování podniků.

(1) Je-li zaměstnanec zaměstnavatele z jiného členského státu Evropské unie vyslán k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb na území České republiky, *vztahuje se na něho úprava České republiky, pokud jde o*

- a) maximální délku pracovní doby a minimální dobu odpočinku,
- b) minimální délku dovolené za kalendářní rok nebo její poměrnou část,
- c) minimální mzdu, příslušnou nejnižší úroveň zaručené mzdy a příplatky za práci přesčas,
- d) bezpečnost a ochranu zdraví při práci,

e) pracovní podmínky těhotných zaměstnankyň, zaměstnankyň, které kojí, a zaměstnankyň do konce devátého měsíce po porodu a mladistvých zaměstnanců,

f) rovné zacházení se zaměstnanci a zaměstnankyněmi a zákaz diskriminace,

g) pracovní podmínky při agenturním zaměstnávání. *Věta první se nepoužije*, jsou-li práva vyplývající z právních předpisů členského státu Evropské unie, z něhož byl zaměstnanec vyslán k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb, pro něho výhodnější. Výhodnost se posuzuje u každého práva vyplývajícího z pracovněprávního vztahu samostatně.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. b) a c) se nepoužijí, jestliže doba vyslání zaměstnance k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb v České republice nepřesáhne celkově dobu 30 dnů v kalendářním roce. To neplatí, jestliže je zaměstnanec vyslán k výkonu práce v rámci nadnárodního poskytování služeb agenturou práce.

Ad 14)

Provedení v národním právu: zákon č. 629/2004 Sb., o zajištění právní pomoci v přeshraničních sporech v rámci Evropské unie (vyhláška č. 279/2006 Sb., kterou se vydávají vzor žádosti o zajištění právní pomoci v přeshraničních sporech v rámci Evropské unie a vzor pro předávání žádosti o zajištění právní pomoci v přeshraničních sporech v rámci Evropské unie)

§ 1

Přeshraniční spor

(1) Přeshraničním sporem v rámci Evropské unie 1) (dále jen "přeshraniční spor") se pro účely tohoto zákona rozumí spor vyplývající z občanskoprávních nebo obchodních vztahů, jehož účastník má místo svého pobytu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen "členský stát"), než ve kterém působí soud, který spor rozhoduje (dále jen "procesní soud").

(2) Za řízení o přeshraničním sporu se považují též všechna řízení navazující na řízení o přeshraničním sporu podle odstavce 1, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumí řízení o řádných nebo mimořádných opravných prostředcích, řízení o uznání rozhodnutí, řízení o prohlášení vykonatelnosti

a řízení vykonávací nebo exekuční (dále jen "navazující řízení").

(3) Pro určení, zda se jedná o přeshraniční spor podle odstavců 1 a 2, je rozhodující stav ke dni, kdy byla podána žádost o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu podle § 2 odst. 1 písm. b) nebo kdy Ministerstvu spravedlnosti (dále jen "ministerstvo") byla doručena žádost o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu podle § 9 odst. 1 písm. a).

(4) Ustanovení tohoto zákona se nepoužijí ve vztahu k Dánskému království.

Zajištění právní pomoci v přeshraničních sporech v případech, kdy procesním soudem je soud České republiky

§ 2

(1) Je-li procesním soudem soud České republiky, je právní pomoc v přeshraničním sporu zajišťována fyzické osobě, pokud

a) má místo trvalého pobytu nebo se obvykle zdržuje na území jiného členského státu 2) než České republiky,

b) podala procesnímu soudu sama nebo prostřednictvím k tomu příslušného orgánu členského státu (dále jen "příslušný orgán členského státu") anebo prostřednictvím ministerstva žádost o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu podle vzoru, který stanoví prováděcí právní předpis,

c) by její finanční a sociální poměry odůvodňovaly přiznat jí zcela nebo zčásti osvobození od soudních poplatků 3) a

d) žádost o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu není zjevně bezdůvodná vzhledem k tomu, že jde o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva.

(2) Zjistí-li procesní soud, že se jedná o osobu splňující podmínky podle odstavce 1 (dále jen "zahraniční oprávněná osoba"), zajišťuje se jí právní pomoc v přeshraničním sporu způsobem uvedeným v § 3.

§ 3

(1) Zajištěním právní pomoci v přeshraničním sporu zahraniční oprávněné osobě se rozumí

a) ustanovení zástupce v řízení před procesním soudem v souladu s příslušnými procesními předpisy, 4)

b) ustanovení tlumočnicka v řízení před procesním soudem v souladu s příslušnými procesními předpisy, 5)

c) osvobození od soudních poplatků a od placení zálohy na náklady důkazu v řízení před procesním soudem, které nastává právní mocí rozhodnutí procesního soudu podle § 4 odst. 3,

d) pořízení překladu písemností, které byly v řízení před procesním soudem předloženy zahraniční oprávněnou osobou a které mají být podle rozhodnutí

procesního soudu provedeny jako důkaz, z cizího jazyka, vyjma jazyka slovenského, do jazyka českého,

e) náhrada nezbytných cestovních nákladů zahraniční oprávněné osoby vzniklých v souvislosti s její cestou z místa jejího trvalého pobytu nebo místa, kde se obvykle zdržuje v členském státu, do sídla procesního soudu, pokud je její přítomnost před procesním soudem z důvodů zajištění rovnosti účastníků nebo vzhledem ke složitosti věci podle rozhodnutí procesního soudu nezbytná.

(2) Náklady na právní pomoc podle odstavce 1 nese stát.

§ 4

(1) O žádosti zahraniční oprávněné osoby o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu rozhodne procesní soud usnesením bez zbytečného odkladu poté, co mu byla doručena.

(2) Nejsou-li splněny podmínky uvedené v § 2 odst. 1 písm. a), c) a d), nebo nejedná-li se o přeshraniční spor podle tohoto zákona (§ 1), procesní soud žádost o zajištění právní pomoci zamítne.

(3) Nezamítne-li procesní soud žádost o zajištění právní pomoci podle odstavce 2, rozhodne, že právní pomoc v přeshraničním sporu se zahraniční oprávněné osobě poskytne; toto rozhodnutí nemusí být odůvodněno a nejsou proti němu přípustné opravné prostředky.

§ 5

Rozhodnutí procesního soudu o tom, že právní pomoc se zahraniční oprávněné osobě poskytne, se vztahuje i na všechna navazující řízení (§ 1 odst. 2).

§ 6

(1) Procesní soud i bez návrhu rozhodne, že zahraniční oprávněná osoba je povinna nahradit státu zcela nebo zčásti náklady, které stát vynaložil na jí dosud poskytnutou právní pomoc podle § 3 odst. 1 písm. a), d) a e), pokud zjistí, že

a) v době podání žádosti o zajištění této právní pomoci nebyla splněna podmínka pro její poskytnutí uvedená v § 2 odst. 1 písm. c) proto, že v žádosti

zahraniční oprávněná osoba uvedla nepřesné nebo nesprávné údaje, nebo

b) finanční a sociální poměry zahraniční oprávněné osoby se podstatně změnily, zejména v důsledku úspěchu v tomto přeshraničním sporu.

(2) Právní mocí rozhodnutí procesního soudu podle odstavce 1

a) zaniká povinnost státu platit náklady na právní pomoc poskytnutou zahraniční oprávněné osobě podle § 3 odst. 1 písm. a), d) a e),

b) zaniká osvobození od soudních poplatků podle § 3 odst. 1 písm. c).

(3) Procesním soudem příslušným k rozhodnutí podle odstavce 1 je soud, který rozhodl, že právní pomoc v přeshraničním sporu se zahraniční oprávněné osobě poskytne; pokud však probíhá některé z navazujících řízení, je příslušným k rozhodnutí podle odstavce 1 soud, před nímž probíhá takové navazující řízení.

(4) O povinnosti k náhradě nákladů podle odstavce 1 lze rozhodnout nejpozději do 3 let od právní moci posledního rozhodnutí v tomto přeshraničním sporu, včetně rozhodnutí v navazujícím řízení.

(5) Zahraniční oprávněná osoba je povinna oznámit bez odkladu skutečnosti uvedené v odstavci 1 procesnímu soudu podle odstavce 3.

(6) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud náklady na právní pomoc poskytnutou zahraniční oprávněné osobě podle § 3 odst. 1 písm. a), d) a e), které byly vynaloženy státem, byly nebo mají být státu uhrazeny z náhrady nákladů řízení přiznané státu podle § 7.

§ 7

(1) Splňuje-li zahraniční oprávněná osoba podmínky stanovené zvláštními právními předpisy pro přiznání náhrady nákladů řízení v přeshraničním sporu, 6) procesní soud rozhodne, že náhrada nákladů řízení se přiznává namísto zahraniční oprávněné osobě státu.

(2) Byla-li by náhrada nákladů řízení přiznaná státu podle odstavce 1 vyšší než náklady na právní pomoc poskytnutou zahraniční oprávněné

osobě podle § 3 odst. 1 písm. a), d) a e), přizná se státu náhrada nákladů řízení pouze do jejich výše; zbylá část náhrady nákladů řízení se přizná zahraniční oprávněné osobě.

Zajištění právní pomoci v přeshraničních sporech v případech, kdy procesním soudem je soud jiného členského státu než České republiky

§ 8

Je-li procesním soudem soud jiného členského státu než České republiky, právní pomoc v přeshraničním sporu zajišťuje ministerstvo způsobem a za podmínek uvedených v § 9

a) státním občanům České republiky, 7) pokud mají na území České republiky místo trvalého pobytu nebo pokud se na území České republiky obvykle zdržují, 8)

b) cizincům, pokud na území České republiky v souladu se zvláštními právními předpisy 9) pobývají nepřetržitě po dobu delší 90 dnů, nebo

c) cizincům, kterým byl udělen azyl nebo doplňková ochrana na území České republiky, 10) (dále jen "tuzemská oprávněná osoba").

§ 9

(1) Ministerstvo je povinno

a) přijímat žádosti tuzemských oprávněných osob o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu,

b) předávat žádosti tuzemských oprávněných osob o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu do 15 dnů ode dne, kdy mu žádost došla, popřípadě ode dne, kdy byly podle odstavce 2 odstraněny její vady, příslušnému orgánu členského státu podle vzoru, který stanoví prováděcí právní předpis,

c) potvrzovat tuzemským oprávněným osobám, že jejich žádost byla příslušnému orgánu členského státu předána.

(2) Ministerstvo je povinno poskytnout oprávněné tuzemské osobě potřebnou součinnost k tomu, aby žádost o zajištění právní pomoci splňovala všechny náležitosti stanovené právem příslušného členského státu; ministerstvo za tím účelem zejména poučí účastníka o tom, jakým způsobem a v jaké lhůtě má vady žádosti odstranit, a je-li to třeba, pořídí

na náklad státu překlad žádosti a písemností, které k ní musejí být připojeny, do cizího jazyka.

(3) Tuzemské oprávněné osoby jsou povinny ministerstvu současně s podáním žádosti o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu sdělit, zda požádaly o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu přímo příslušný orgán jiného členského státu, který bude o žádosti rozhodovat v souladu s právem tohoto členského státu.

(4) Ministerstvo rozhodne, že se přijetí žádosti o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu zamítá a žádost vrátí, pokud

- a) žádost nebyla podána tuzemskou oprávněnou osobou,
- b) žádost se netýká přeshraničního sporu,
- c) žádost je zjevně bezdůvodná vzhledem k tomu, že jde o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva,
- d) tuzemská oprávněná osoba neodstranila vady žádosti ve lhůtě stanovené ministerstvem, nebo
- e) ji podala tuzemská oprávněná osoba, která již v této věci podala žádost přímo příslušnému orgánu jiného členského státu.

(5) Zamítnutím žádosti podle odstavce 4 písm. a) až d) není dotčeno právo tuzemské oprávněné osoby obrátit se se žádostí přímo na příslušný orgán jiného členského státu.

§ 10

Ministerstvo může rozhodnout, že tuzemská oprávněná osoba je povinna nahradit státu zcela nebo zčásti náklady na překlad žádosti o zajištění právní pomoci nebo písemností, které k ní musejí být připojeny, do cizího jazyka podle § 9 odst. 2, pokud

byla žádost příslušným orgánem jiného členského státu zamítnuta nebo tento orgán rozhodl, že tuzemská oprávněná osoba je povinna nahradit zcela nebo zčásti náklady, které na dosud poskytnutou právní pomoc byly za ni vynaloženy; ministerstvo je tak oprávněno rozhodnout do tří let ode dne, kdy rozhodnutí příslušného orgánu členského státu nabylo právní moci.

Ustanovení společná

§ 11

(1) Na řízení ve věcech uvedených v § 4 až 7 se vztahuje občanský soudní řád, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Na řízení ve věcech uvedených v § 9 odst. 1 písm. a), § 9 odst. 4 a § 10 se vztahuje správní řád. Vyhovuje-li se žádosti tuzemské oprávněné osoby o přijetí žádosti o zajištění právní pomoci v přeshraničním sporu, rozhodnutí ve správním řízení se nevydává.

§ 12

Náhrady, které náležejí státu podle § 6 a 10, jsou příjmem státního rozpočtu.

§ 13

Ustanovení zmocňovací

Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor žádosti o zajištění právní pomoci v přeshraničních sporech podle § 2 odst. 1 písm. b) a vzor pro předávání žádosti o zajištění právní pomoci v přeshraničních sporech podle § 9 odst. 1 písm. b).

§ 14

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Ad 15)

Provedení v národním právu: specifický případ, směrnice musí být transponována do 28.12.2009, přijato usnesení vlády ČR č. 440/2007, k postupu při implementaci Směrnice EP a Rady 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu

Tato směrnice je založena na použití principu země původu, který ale ve svých důsledcích vedl k nejasným a sporným řešením. Došlo proto k eliminaci kolizních norem z jejího textu. Dle čl. 90 Preambule „*použitelné právo pro smluvní či mimosmluvní závazkové vztahy poskytovatele by se mělo určit podle pravidel mezinárodního práva soukromého*“. Pro určování rozhodného práva platí kolizní normy vyplývající z jiných předpisů než z ustanovené směrnice³.

Vláda

I. schvaluje postup při implementaci Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu (dále jen „Směrnice“)

II. stanoví, že

1. koordinace transpozice Směrnice bude probíhat v rámci meziresortní pracovní skupiny pro implementaci Směrnice, které bude předsedat gestor Směrnice - Ministerstvo průmyslu a obchodu,

2. relevantní ustanovení Směrnice budou transponována obecně za účelem zjednodušení domácího podnikatelského prostředí a nikoliv pouze ve vztahu k poskytovatelům služeb z jiných členských států,

3. při transpozici Směrnice bude vzata v úvahu možnost aplikace ustanovení Směrnice týkajících se administrativního zjednodušení, jednotných kontaktních míst, povolovacích režimů, kvality služeb a veškerých zakázaných požadavků a požadavků podléhajících hodnocení i na sektory služeb, které jsou z rozsahu působnosti Směrnice vyloučeny s tím, že rozhodnutí, které nástroje Směrnice uplatnit ve vztahu k dotčeným službám, bude přijato v rámci diskuse s příslušnými resorty, přičemž bude zohledněna povaha dotčených služeb a nástroje Směrnice nebudou vzhledem k jejich již provedené harmonizaci, která je shodně zaměřena na dosažení skutečného vnitřního trhu, aplikovány na oblast služeb v článku 2 odst. 2 písm. b) Směrnice a na činnosti spadající pod čl. 45 Smlouvy ES;

III. ukládá

1. ministru průmyslu a obchodu

a) koordinovat další postup implementace Směrnice,

b) ustavit meziresortní pracovní skupinu podle bodu II/1 tohoto usnesení,

2. členům vlády a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy

a) spolupracovat s gestorem při transpozici Směrnice do právního řádu České republiky,

b) jmenovat do 15. května 2007 zástupce resortu do meziresortní pracovní skupiny ustavené podle bodu III/1b tohoto usnesení,

c) přezkoumat právní předpisy spadající do jejich působnosti podle zásad uvedených v části IV, příloze č. 8, materiálu č.j. 522/07 včetně oblastí úpravy vztahujících se na sektory vyloučené z jejího rozsahu působnosti a zaslat do 31. července 2007 ministru průmyslu a obchodu výsledky tohoto přezkumu,

d) zaslat do 31. října 2007 po vyhodnocení výsledků přezkumu právních předpisů v rámci meziresortní pracovní skupiny pro implementaci Směrnice ministru průmyslu a obchodu pracovní návrhy změn dotčených právních předpisů včetně zdůvodnění v případech, kdy Směrnice umožňuje zachování současného stavu právních předpisů.

Provedou:

členové vlády,

vedoucí ostatních ústředních

orgánů státní správy § 319 ZP

³ Pauknerová, M.: Evropské mezinárodní právo soukromé. C.H. Beck, 1. vydání, Praha 2008, s. 43.

Ad 16 +17)

Provedení v národním právu: z. č. 125/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku, posléze novelizace ZMPS - §11a

11a ZMPS

1) Práva a povinnosti osoby, které vznikly z její účasti v platebním systému, uvedeném v seznamu České národní banky podle zvláštního právního předpisu, na jejíž majetek byl prohlášen konkurz nebo u níž došlo k zastavení nebo omezení plateb v důsledku jiného opatření, *se řídí tímž právním řádem, kterým se řídí smlouva o platebním systému. Volba jiného práva je vyloučena.*

(2) Jsou-li určeny investiční nástroje, včetně práv s nimi spojených, k zajištění práv

(a) účastníka platebního systému uvedeného v seznamu České národní banky podle zvláštního právního předpisu, jestliže tato práva vznikla z jeho účasti v tomto systému,

(b) účastníka vypořádacího systému uvedeného v seznamu České národní banky vedeném podle zvláštního právního předpisu upravujícího

působnost a pravomoci České národní banky, jestliže tato práva vznikla z jeho účasti v tomto systému,

(c) České národní banky, ode dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost centrální banky některého z členských států Evropské unie nebo dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor nebo Evropské centrální banky,

a práva těchto osob nebo osob jednajících na jejich účet jsou zaznamenána na účtu, v rejstříku nebo v jiné obdobné evidenci v České republice a ode dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost v takové evidenci v některém z členských států Evropské unie nebo dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor, řídí se práva ze zajištění právním řádem státu, kde je veden účet, rejstřík nebo jiná obdobná evidence, v nichž je zajištění zaznamenáno. Volba jiného práva je vyloučena.

Ad 18 + 19 + 20)

Provedení v národním právu: z. č. 257/2004 Sb., o změně zákonů souvisejících se zákonem o podnikání na kapitálovém trhu, posléze novelizace ZMPS - §11b

§ 11b

Práva a povinnosti osoby, které vznikly z její účasti ve vypořádacím systému, uvedeném v seznamu České národní banky podle zvláštního právního předpisu, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs

nebo již bylo uloženo jiné opatření veřejného orgánu směřující vůči majetku této osoby, kterým se ukládá povinnost zastavit či omezit převody investičních nástrojů nebo peněžních prostředků této osoby nebo jiná povinnost týkající se těchto investičních nástrojů nebo peněžních prostředků, se řídí *týmž právním řádem, kterým se řídí vztahy mezi účastníky vypořádacího systému. Volba jiného práva je vyloučena.*

Ad 21 + 22 + 23)

Provedení v národním právu: z. č. 377/2005 Sb., o finančních konglomerátech, posléze novelizace ZMPS §11c (úpadek finanční instituce), §11d(úpadek pojišťovny nebo zajišťovny) a § 11e (finanční zajištění)

§ 11c

(1) Finanční institucí se pro účely tohoto ustanovení rozumí... (dále viz zákon)

(2) Úpadkem finanční instituce se pro účely tohoto ustanovení rozumí... (dále viz zákon)

(3) Reorganizace se provádí v souladu s *právními předpisy a postupy platnými ve státě, kde byla finanční institucí udělena licence nebo obdobné oprávnění*, pokud není dále stanoveno jinak.

(4) Konkursní řízení se provádí v souladu s *právními předpisy a postupy platnými ve státě, kde finanční institucí byla udělena licence nebo obdobné oprávnění*, pokud není dále stanoveno jinak, zejména jde-li o

a) majetek, který tvoří součást majetkové podstaty, a nakládání s majetkem, který finanční instituce nabyla po zahájení konkursního řízení, pravomoci finanční instituce a osoby provádějící

b)

konkursní řízení,

c) podmínky, za nichž lze uplatnit započtení,

d) účinky konkursního řízení na současné smlouvy, jichž je finanční instituce stranou,

účinky konkursního řízení na soudní a rozhodčí

e) řízení vedená jednotlivými věřiteli, s výjimkou řízení podle odstavce 13,

f) pohledávky, které musí být přihlášeny za majetkem finanční instituce, a nakládání s pohledávkami, které vznikly po zahájení konkursního řízení,

g) pravidla upravující přihlašování, ověřování a zjišťování pohledávek,

pravidla upravující rozdělení výnosu z prodeje majetku, stanovení pořadí pohledávek a práva věřitelů, jejichž pohledávky byly částečně

h) uspokojeny po zahájení konkursního řízení na

základě věcného práva nebo prostřednictvím započtení,

i) podmínky pro ukončení konkursního řízení a důsledky ukončení konkursního řízení,

j) práva věřitelů po ukončení konkursního řízení,

k) osobu povinnou hradit náklady a výdaje konkursního řízení,

pravidla týkající se neplatnosti, neúčinnosti nebo

l) odporovatelnosti právních úkonů z důvodu poškozování věřitelů.

(5) Účinky zahájení konkursního řízení a reorganizace na

(a) pracovní smlouvy a pracovněprávní vztahy se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor rozhodným pro pracovní smlouvu,

(b) smlouvu, jíž se uděluje právo užívat nebo nabývat nemovitý majetek, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, na jehož území se nemovitý majetek nachází, toto právo rovněž určuje, zda se jedná o majetek movitý či nemovitý,

(c) práva k nemovitému majetku, plavidlu nebo letadlu, které podléhají registraci ve veřejném registru, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, v jehož působnosti je tento registr veden.

(6) Uplatnění a vymáhání práv k investičním nástrojům, jejichž existence nebo převod předpokládají jejich zápis v registru, na účtu nebo v centrálním vkladovém systému, který je veden nebo umístěn v některém členském státě Evropské unie nebo jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, se řídí právem tohoto státu.

(7) Ujednání o závěrečném vyrovnání se řídí výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.

(8) Aniž je dotčeno ustanovení odstavce 6, řídí se ujednání o repo obchodech výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.

(9) Aniž je dotčeno ustanovení odstavce 6, řídí se obchody prováděné v rámci regulovaného trhu s investičními instrumenty výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tyto obchody.

(10) Ustanovení odstavce 4 se nevztahuje na pravidla pro neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právních úkonů z důvodu poškozování věřitelů, pokud osoba, která má z těchto úkonů prospěch, prokáže, že

- se úkon, který poškozuje věřitele, řídí právem jiného členského státu Evropské unie nebo jiného
- a) státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, než je stát, který vydal finanční instituci licenci nebo obdobné oprávnění, a
 - b) toto právo nepřipouští v daném případě žádný prostředek napadení tohoto právního úkonu.

(11) Ustanovení odstavce 3 se nevztahuje na pravidla pro neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právních úkonů z důvodu poškozování věřitelů vyplývající z právní úpravy reorganizace, o které rozhodl soud, pokud tyto úkony byly učiněny před jejím přijetím a pokud osoba, v jejíž prospěch byly úkony učiněny, prokáže, že

- (a) se úkon, který poškozuje věřitele, řídí právem jiného členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, než je stát, který vydal finanční instituci licenci nebo obdobné oprávnění, a
- (b) toto právo nepřipouští v daném případě žádný prostředek napadení tohoto právního úkonu.

§11d

1) Úpadek pojišťovny nebo zajišťovny může být řešen... (dále viz zákon)

(2) Pojišťovnou se pro účely tohoto zákona rozumí i pobočka pojišťovny, jejíž sídlo se nenachází na území některého z členských států Evropské unie nebo dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor, bylo-li této pobočce uděleno povolení k činnosti v souladu s právem Evropských společenství²⁾.

(3) Reorganizační opatření v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny se provádí v souladu s právními předpisy a postupy platnými ve státě, kde

(12) Pokud finanční instituce úkonem učiněným po zahájení konkursního řízení nebo přijetí reorganizačního opatření zcizí za protiplnění

- (a) nemovitý majetek,
 - (b) plavidlo nebo letadlo podléhající registraci ve veřejném registru, nebo
 - (c) investiční nástroje nebo práva k nim, jejichž existence nebo převod předpokládají jejich zápis do registru, na účet nebo do centrálního vkladového systému, který je veden nebo umístěn v některém členském státě Evropské unie nebo jiném státě tvořícím Evropský hospodářský prostor,
- řídí se účinnost tohoto úkonu právem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, na jehož území se nemovitý majetek nachází nebo v jehož působnosti se registr, účet nebo vkladový systém vede.

(13) Účinky reorganizace nebo konkursního řízení na probíhající soudní řízení týkající se majetkové hodnoty nebo práva, kterých byla finanční instituce zbavena, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, ve kterém soudní řízení probíhá.

(14) Možnost požadovat započtení proti pohledávkám dlužníka, se řídí právem, jímž se řídí pohledávka finanční instituce, tím není dotčeno ustanovení odstavce 4 písm. l).

(15) V případech upravených v odstavcích 3 až 9 a 12 až 14 je volba jiného práva vyloučena

bylo pojišťovně nebo zajišťovně uděleno povolení k provozování činnosti, pokud není dále stanoveno jinak.

(4) Insolvenční řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny se provádí v souladu s právními předpisy a postupy platnými ve státě, kde bylo pojišťovně nebo zajišťovně uděleno povolení k provozování činnosti, pokud není dále stanoveno jinak, zejména jde-li o

- a) majetek, který tvoří součást majetkové podstaty, a nakládání s majetkem, který pojišťovna nebo

zajišťovna nabyla nebo převedla po zahájení insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny,

- b) pravomoci pojišťovny nebo zajišťovny a osoby provádějící konkurs,
- c) podmínky, za nichž lze uplatnit započtení, účinky insolvenčního řízení v případě úpadku
- d) pojišťovny nebo zajišťovny na současné smlouvy, jichž je pojišťovna nebo zajišťovna stranou, účinky insolvenčního řízení v případě úpadku
- e) pojišťovny nebo zajišťovny na soudní a rozhodčí řízení vedená jednotlivými věřiteli, s výjimkou řízení podle odstavce 9, pohledávky, které musí být přihlášeny za majetkem pojišťovny nebo zajišťovny, a nakládání
- f) s pohledávkami, které vznikly po zahájení insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny,
- g) pravidla upravující přihlašování, ověřování a zjišťování pohledávek, pravidla upravující rozdělení výnosu z prodeje majetku, stanovení pořadí pohledávek a práva věřitelů, jejichž pohledávky byly částečně
- h) uspokojeny po zahájení insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny na základě věcného práva nebo prostřednictvím započtení, podmínky pro ukončení insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny a
- i) důsledky ukončení insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny, zejména vyrovnáním,
- j) práva věřitelů po ukončení insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny, osobu povinnou hradit náklady a výdaje
- k) insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny, pravidla týkající se neplatnosti, neúčinnosti nebo
- l) odporovatelnosti právních úkonů z důvodu poškozování věřitelů.

(5) Účinky reorganizačního opatření v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny nebo zahájení insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny na

- a) pracovní smlouvy a pracovněprávní vztahy a vztahy tomu odpovídající se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor rozhodným pro pracovní smlouvu,
- b) smlouvu, jíž se uděluje právo užívat nebo nabývat

nemovitý majetek, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, na jehož území se nemovitý majetek nachází,

- a) práva k nemovitému majetku, plavidlu nebo letadlu, které podléhají registraci ve veřejném registru, se řídí výhradně právem členského státu
- c) Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, v jehož působnosti je tento registr veden.

(6) Aniž jsou dotčena věcná práva věřitelů a třetích osob k majetku patřícímu dlužníku³⁾, řídí se účinky reorganizačních opatření v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny nebo účinky insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny na práva a povinnosti osob na regulovaném trhu právem, které je rozhodné pro tento trh; tím není dotčeno použití ustanovení odstavce 4 písm. l) na právní úkony učiněné za účelem odložení plateb nebo transakcí, řídících se právem rozhodným pro tento trh.

(7) Odstavec 4 písm. l) se nevztahuje na pravidla pro neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právních úkonů z důvodu poškozování věřitelů, pokud osoba, která má z těchto úkonů prospěch, prokáže, že

- a) úkon, který poškozuje věřitele, se řídí právem jiného členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, než je stát, který pojišťovně vydal úřední povolení k provozování její činnosti, nebo stát, v němž má zajišťovna své sídlo nebo ústředí, a
- b) toto právo nepřipouští v daném případě žádný prostředek napadení tohoto právního úkonu.

(8) Pokud pojišťovna nebo zajišťovna úkonem učiněným po přijetí reorganizačního opatření v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny nebo po zahájení insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny zcizí za protiplnění

- a) nemovitý majetek,
- b) plavidlo nebo letadlo podléhající registraci ve veřejném registru, nebo investiční instrumenty nebo práva k nim, jejichž existence nebo převod předpokládají jejich zápis do registru, na účet nebo do centrálního
- c) vkladového systému, který je veden nebo umístěn v některém členském státu Evropské unie nebo jiném státu tvořícím Evropský hospodářský prostor,

řídí se účinnost tohoto úkonu právem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, na jehož území se nemovitý majetek nachází nebo v jehož působnosti se registr, účet nebo vkladový systém vede.

(9) Účinky reorganizačního opatření v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny nebo insolvenčního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny na probíhající soudní řízení týkající se majetkové hodnoty nebo práva, kterých byla pojišťovna nebo zajišťovna zbavena, se řídí výhradně

§11e

(1) Jsou-li jako finanční kolaterál pro finanční zajištění⁴⁾ poskytnuty zaknihované finanční nástroje nebo jiné finanční nástroje, k nimž se vlastnické nebo jiné věcné právo dokládá zápisem na účtu, řídí se právem státu, v němž je veden tento účet,

- a) právní povaha a věcně právní účinky tohoto finančního kolaterálu, podmínky vyžadované pro vznik finančního zajištění k takovému finančnímu kolaterálu, pro poskytnutí takového finančního kolaterálu k finančnímu zajištění, jakož i další podmínky toho, aby finanční zajištění k takovému finančnímu kolaterálu nabylo účinků vůči třetím osobám,
- b) pořadí vlastnických nebo jiných věcných práv k finančnímu kolaterálu, který je předmětem

právem členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor, ve kterém soudní řízení probíhá.

(10) Možnost požadovat započtení proti pohledávkám dlužníka se řídí právem, jímž se řídí pohledávka dlužníka; tím není dotčeno ustanovení odstavce 4 písm. l).

(11) V případech upravených v odstavcích 3 až 6 a 8 až 10 je volba jiného práva vyloučena.

takového finančního zajištění, a podmínky nabytí takového finančního kolaterálu od nevlastníka v dobré víře,

podmínky a způsob uspokojení se z finančního kolaterálu, který je předmětem takového d) finančního zajištění, nastane-li rozhodná skutečnost⁵⁾.

(2) Účtem podle odstavce 1 se rozumí účet, registr nebo jiná evidence, zápisem do níž je poskytnuto finanční zajištění, jehož předmětem je finanční kolaterál podle odstavce 1.

(3) V případech podle odstavce 1 je volba jiného práva vyloučena.

(4) Má-li se podle odstavce 1 použít práva, jehož ustanovení odkazují zpět na právo české nebo dále na právo jiného státu, nelze takový odkaz přijmout.

Ad 24 + 25)

Provedení v národním právu: § 9 z. č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti týkající se vnitřního trhu

Vnitřní trh
§ 9

(1) Na poskytovatele služby, který poskytuje služby prostřednictvím podniku nebo organizační složky umístěné na území České republiky, se použijí ustanovení tohoto zákona a zvláštních právních předpisů upravujících podmínky zahájení a výkonu činnosti, která je předmětem poskytované služby, zejména právních předpisů upravujících vznik podnikatelského oprávnění, požadavky na odbornou způsobilost, požadavky na obsah a kvalitu poskytované služby a odpovědnost poskytovatele služby za porušení těchto povinností.

(2) Na poskytovatele služby, který je usazen v jiném členském státě Evropské unie a poskytujícího tuto službu na území České republiky, se nevztahují právní předpisy uvedené v odstavci 1, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(3) Ustanovením odstavce 2 nejsou dotčeny povinnosti poskytovatele služby vyplývající ze zvláštních právních předpisů na ochranu veřejného pořádku, veřejného zdraví, bezpečnosti státu a ochranu spotřebitele.

(4) Dříve, než soud nebo jiný orgán příslušný k zajištění nebo vynucení povinností poskytovatele služby vyplývajících ze zvláštních právních předpisů na ochranu veřejného pořádku,

veřejného zdraví, bezpečnosti státu a ochranu spotřebitele učiní nezbytná opatření, informuje o tom Komisi Evropských společenství (dále jen "Komise") a požádá členský stát Evropské unie, v němž je poskytovatel služby usazen, o přijetí takových opatření, která budou mít za následek, že soud již nebude muset činit opatření podle tohoto odstavce.

(5) Jestliže se v naléhavých případech soud odchýlí od odstavce 4, podá o této skutečnosti bez zbytečného odkladu informaci s odůvodněním Komisi a členskému státu Evropské unie, v němž je poskytovatel služby usazen.

.....
Ad 26 + + 27 + 28 + 29)

Provedení v národním právu: § 6 z. č. 168/1999 Sb., o o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla)

Rozsah pojištění odpovědnosti

plnění stanoveného v pojistné smlouvě.

§ 6

(3) zrušen

(1) Pojištění odpovědnosti se vztahuje na každou osobu, která odpovídá za škodu způsobenou provozem vozidla uvedeného v pojistné smlouvě.

(4) Pojistná smlouva týkající se pojištění odpovědnosti musí být uzavřena tak, aby toto pojištění na základě jediného pojistného platilo na území všech členských států a dalších států uvedených v seznamu států, který stanoví ministerstvo vyhláškou. Pojistitel je povinen tuto platnost pojištění na zelené kartě vyznačit.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, má pojištěný nárok, aby pojistitel za něho nahradil v rozsahu a ve výši podle zvláštního právního předpisu 15) poškozeným uplatněné a prokázané nároky na náhradu

(5) Pojištění odpovědnosti platí i na území jiných států než států uvedených v odstavci 4, pokud pojistitel tuto platnost pojištění na zelené kartě vyznačil.

a) škody na zdraví nebo usmrcením,

(6) *V případě škody způsobené provozem tuzemského vozidla na území jiného členského státu se rozsah pojištění odpovědnosti řídí právní úpravou tohoto jiného členského státu, pokud podle tohoto zákona nebo podle pojistné smlouvy není tento rozsah širší.*

b) škody vzniklé poškozením, zničením nebo ztrátou věci, jakož i škody vzniklé odcizením věci, pozbyla-li fyzická osoba schopnost ji opatrovat (dále jen "věcná škoda"),

(7) *Na škodu způsobenou provozem vozidla občanovi členského státu během jeho přímé cesty mezi dvěma územími členských států, jestliže se na území, kterým taková osoba projíždí a na kterém došlo k události, z níž škoda vznikla, nevztahuje působnost žádné národní kanceláře pojistitelů, se vztahuje právní úprava toho členského státu, na jehož území má vozidlo obvyklé stanoviště.*

c) škody, která má povahu ušlého zisku,

d) účelně vynaložených nákladů spojených s právním zastoupením při uplatňování nároků podle písmen a) až c), v souvislosti se škodou podle písmene b) nebo c) však jen v případě marného uplynutí lhůty podle § 9 odst. 3 nebo neoprávněného odmítnutí nebo neoprávněného krácení pojistného plnění pojistitelem,

pokud ke škodné události, ze které tato škoda vznikla a za kterou pojištěný odpovídá, došlo v době trvání pojištění odpovědnosti. Škoda se hradí v penězích, maximálně však do výše limitu pojistného